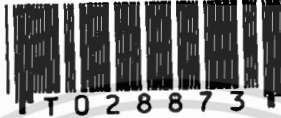

การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

A STUDY OF THE INDUSTRIAL VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS'
MOTIVATION FOR FURTHER LEARNING AT DIPLOMA LEVEL IN
INDUSTRIAL TRADES IN UDONTHANI PROVINCE

นายดาว สมศรีโหน่ง
MR. DOW SOMSRINONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 28873

วัน, เดือน, ปี 10 พ.ย. 2540

พ.ศ. 2540

ISBN 974-621-844-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF THE INDUSTRIAL VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS'
MOTIVATION FOR FURTHER LEARNING AT DIPLOMA LEVEL IN
INDUSTRIAL TRADES IN UDONTHANI PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABUNG**

1997

ISBN 974-621-844-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคณะระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

นักศึกษา

นายดาว สมศรีโหม่ง

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. เมธี ปิณฑนานนท์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. สุรางค์รัตน์ กัญมาศ

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2540

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาคณะระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ในด้านความ
ถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อ
เสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนใน
จังหวัดอุดรธานี ที่เลือกเรียนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในจังหวัดอุดรธานี แบ่งเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาค
รัฐบาล 3 แห่งและภาคเอกชน 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 386 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามซึ่งมี 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ตอนที่ 2 การสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาคณะระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่า
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และ Newman Keuls

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มวลเหตุของใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 8 ด้าน พบว่า มวลเหตุของใจด้านความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะของงานอยู่ในระดับมาก ด้านความก้าวหน้าอยู่ในระดับมาก ด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก ด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบมวลเหตุของใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามสังกัด สาขาวิชา พบว่า

2.1 นักเรียนที่เรียนสังกัดสถานศึกษาต่างกันมีมวลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านความก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านลักษณะของงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความถนัด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมวลเหตุของใจรวมทุกด้าน ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

2.2 สาขาวิชา นักเรียนที่เรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีมวลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม รวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวด้านลักษณะของงาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียน

สาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจรวมทุกด้าน ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

2.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีปฏิสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้าน
ลักษณะของงาน ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

Thesis Title	A Study of the Industrial Vocational Certificate Students' Motivation for Further Learning at Diploma Level in Industrial Trades in Udonthani Province .
Student	Mr. Dow Somsrinong
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Methi Pилanthananond
Thesis Co- advisor	Dr. Surangrat Kunyamas
Level of Study	Master of Industrial Education in Vocational Administration
Department	Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology
Year	1997

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the causes of motivation of the students gearing towards the following topics : Aptitude, Interests and Personal Reasons, Work Type, Progressiveness, Prestige and Reputation, Budget, Economics, and Concerned Persons, of the Industrial Vocational Certificate Students to further their studies at Diploma Level in Industrial Trades programs in Udonthani Province.

The sample of this study were 386 students who enrolled in the third year at Vocational Certificate Level of three governmental and five private Vocational Institutes in Udonthani Province in the academic year of 1996. The students mentioned majored in different majors in Industrial Trades programs.

The research tool used was a questionnaire which was divided into two parts namely : Personal Information, and the Causes of Motivation. The collected data was then computed by using percentage, arithmetic means, standard deviation, F-test and Newman Keuls was hypotheses testing. The SPSS /PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer) was also used for data analysis.

The following findings emerged :

1. According to the eight topics of causes of the students' motivation, the result revealed as follow: (1) Aptitude. The arithmetic mean of the samples' perception was at the 'moderate' level. (2) Interests and Personal Reasons. The mean was at the 'high' level. (3) Work Type. The mean was at the 'high' level. (4) Progressiveness. The mean was at the 'high' level. (5) Prestige and Reputation. The mean was also at the 'high' level. (6) Budget. The mean was at the 'moderate' level. (7) Economics. The mean was at the 'high' level. (8) Concerned Persons. The mean was at the 'moderate' level.

2. The results of the comparison of the causes that motivated the students were as follow :

2.1 The students from Governmental Institutes perceived that they have total causes of motivation to further their studies at the Diploma Level differently from those of the private institutes at the statistical level of 0.05. When each topic of the causes was taken into consideration, Progressiveness was perceived differently at the statistical level of 0.01, while Interests and Personal Reasons, and Work Types were perceived differently at the statistical level of 0.05. However, the following causes were perceived as 'not significant different' at 0.05 level: Aptitude, Prestige and Reputation, Budget, Economics and Concerned Persons. The result, therefore, revealed in accordance with the hypothesis "The third-year industrial vocational certificate students in Government Institutes and those in Private Institutes perceive that they have total causes of motivation to further studies as the diploma level in Industrial Trades programs in Udonthani Province is different from those of the private institutes."

2.2 The students from different majors in the Industrial Trades programs perceived the total causes of their motivation as significantly different at 0.05 level. When considered each topic, the result revealed that they perceived the causes in Interest and Personal Reasons and Progressiveness as significantly different at 0.01 level, and Work Type at 0.05 level. They did not perceive the following causes as significantly different at 0.05 level: Interests and Personal Reasons, Work Type, Prestige and Reputation, Budget, Economics and Concerned Persons. The result revealed differently from the hypothesis "The third-year industrial vocational certificate students from different majors perceive that they have total causes of

motivation to further studies as the diploma level in Industrial Trades programs in Udonthani Province is different .”

2.3 The correlation between the institutes and their majors in Industrial Trades showed not significantly different at 0.05 level. When considered each cause of motivation, it was found that the causes of Progressiveness and Prestige and Reputation were significantly correlated at 0.05 level, while Aptitude, Interests and Personal Reasons, Work Type, Budget, Economics and Concerned Persons did not show significant correlation' at 0.05 level.

In conclusion. the research result revealed that arithmetic mean for the total of the causes of motivation of the Industrial Vocational Certificate students to further learning at Diploma Level in Industrial Trades programs in Udonthani Province was considered as 'high' level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความกรุณาของท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑนานนท์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ท่านได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณท่านในการนี้เป็นอย่างสูงยิ่ง นอกจากนี้ท่านอาจารย์ ดร.สุรางค์รัตน์ กัญญาส ศึกษานิเทศก์ ประจํากรมอาชีวศึกษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมท่านให้คำแนะนำการจัดทำวิทยานิพนธ์ การสร้างเครื่องมือ ตลอดจนแนวคิดต่าง ๆ ในการวิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือเพื่อการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนทุกคนทุกช่วงที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา

ดาว สมศรี โหน่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
กิตติกรรมประกาศ	VII
สารบัญ	VIII
สารบัญตาราง	X
สารบัญภาพ	XV

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	8
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	9
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แผนปฏิบัติการ โครงการพัฒนาจังหวัด หมวดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2539	10
หลักการวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษา	11
หลักสูตรการประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรม	13
การเรียนการสอนสาขาอุตสาหกรรม	18
ทฤษฎีด้านอาชีพ	21
มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาและเลือกอาชีพของนักเรียน	28

VIII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	41
การรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	81
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	81
สมมติฐานการวิจัย	82
วิธีการดำเนินการวิจัย	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สรุปผลการวิจัย	83
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก	122
ประวัติผู้เขียน	155

สารบัญญัตราจ

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนนักเรียนประกาศนียบัตร (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาภาครัฐบาลในจังหวัดอุดรธานี	3
2. แสดงจำนวนนักเรียนประกาศนียบัตร (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรธานี	4
3. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา	43
4. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามนักเรียน ในกลุ่มตัวอย่างระดับ ปวช. แต่ละสาขาวิชา	49
5. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจ โดยรวมและ จำแนกเป็นรายด้าน ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาคือ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	51
6. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัดของ นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาคือระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	52
7. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและ เอกชนต่อการศึกษาคือระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	53
8. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของ งานของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาคือ ต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	54
9. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้า ของนักเรียนปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาคือ ระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการ ศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	56
11. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านการเงิน ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาต่อ ระดับ ปวส.ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	57
12. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านเศรษฐกิจ ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาต่อ ระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	58
13. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษา ต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	59
14. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวมและ จำแนกตามสถานศึกษา ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี	60
15. แสดงว่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวมและ จำแนกตามสาขาวิชาของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	62
16. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัด อุดรธานี	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจ โดยรวมของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี.....	65
18. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัดของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	66
19. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัดของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	67
20. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	68
21. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	69
22. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงานของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	70
23. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงานของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	71

สารบัญญัตินาม

ตารางที่	หน้า
24. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	72
25. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	73
26. การทดสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ตามระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี	74
27. แสดงค่าเฉลี่ยระดับเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	76
28. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	77
29. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านการเงินของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านการเงินของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านการเงิน	80
31. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	81
32. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	82
33. แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	83
34. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี	84

สารบัญภาพ

หน้า

1. แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้า ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี 71
2. แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี 74

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าสอดคล้อง และสนองความต้องการทางเศรษฐกิจสังคม การปกครอง สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาทางการศึกษา เพราะการศึกษานั้น เป็นรากฐานสำคัญของการเสริมสร้างความสามารถ ความเจริญของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และปัญญา การศึกษาจึงเป็นรากฐานช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (ตีปนนท์ เกตุทัต, 2522:10) รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาคนในฐานะเป็นจุดศูนย์กลางของการพัฒนาทั้งปวง โดยขยายการศึกษาภาคบังคับพื้นฐานพร้อมด้วยสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็น การให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่น เพื่อขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลได้อย่างทั่วถึง และปรับปรุงบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ โดยจะดำเนินการเร่งรัดการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น วิศวกรรมและคอมพิวเตอร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538:7-8) กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายและแนวการดำเนินการ ตามนโยบายของรัฐบาล ด้านการศึกษาในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน โดยเร่งขยายการอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน โดยร่วมลงทุนกับภาคเอกชน และสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้แรงงาน ประสานความร่วมมือในการขยายการอาชีวศึกษา เช่น ระบบวิภาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538:14-16) กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่และภารกิจหลักในการจัดการศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ โดยจัดการศึกษา และฝึกอบรม 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม (กรมอาชีวศึกษา, 2534 :14 -15)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลง เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการศึกษา มีความเคลื่อนไหวและแข่งขันกันอย่างสูง โดยเฉพาะสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และในส่วนของการศึกษาเอกชน

ต้องปรับเปลี่ยนก่อนข้างรุนแรง เพื่อความอยู่รอดและมั่นคง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2537:1) สำนักงานจังหวัดอุดรธานี ได้กำหนดการพัฒนาจังหวัดในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) คือ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาค และอินโดจีน การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอีสานตอนบน และท่องเที่ยวอินโดจีน และเป็นเขตอุตสาหกรรม ส่งออกของภูมิภาค ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางธุรกิจเพื่อส่งออกและอุตสาหกรรมที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมคุณภาพชีวิต (สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 9, 2539:5) สำหรับจังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ใหญ่มาก มีประชาชนอาศัยค่อนข้างหนาแน่นพื้นที่ประกอบด้วย ที่ราบ ป่าไม้ ภูเขา ประชาชนส่วนใหญ่ทำการเกษตร บางส่วนยึดอาชีพรับจ้างทางด้านอุตสาหกรรม ด้านการศึกษา จังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีสถานศึกษาที่เป็นของรัฐบาล ซึ่งจัดการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งมีอยู่ 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี โรงเรียนกู่แก้ววิทยา และโรงเรียนหนองวัวซอวิทยาคาร สถานศึกษาวิชาชีพภาครัฐบาลในจังหวัดอุดรธานี ที่มีนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2539 มีอยู่ 3 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี ส่วนโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2539 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มี 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโปลีเทคนิคอุดรธานี โรงเรียนเทคนิคผดุงการสันตผล โรงเรียนช่างกลอุดรธานี โรงเรียนเทคนิคอำนวยการอุดรธานี และโรงเรียนผดุงการช่างกลอุดรธานี มีจำนวนนักเรียน ดังตารางที่ 1- 2

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ในสถานศึกษาภาครัฐบาลใน

จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2538

นักเรียน โรงเรียน ประเภทวิชา	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	หมายเหตุ
วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี				
- ช่างยนต์	148	151	114	ทวิภาคี
	90	-	-	
- ช่างกลโรงงาน	138	129	119	ทวิภาคี
- ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น	154	112	104	
- ช่างไฟฟ้า	149	131	117	
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	50	-	-	ทวิภาคี
- ช่างก่อสร้าง	153	101	85	ทวิภาคี
	50	-	-	
รวม	932	624	539	
วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี				
- ช่างยนต์	31	20	-	
- ช่างไฟฟ้า	36	16	-	
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	37	-	-	
รวม	104	36	-	
วิทยาลัยการอาชีพศึกษามอวปี				
- ช่างไฟฟ้า	78	46		
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	82	31		
- ช่างยนต์	37	40		
รวม	238	117		
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี				
- ช่างยนต์	60	-		
รวม	60	-		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม ปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2538

นักเรียน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	หมายเหตุ
โรงเรียน				
ประเภทวิชา				
โรงเรียนโปลีเทคนิคอุดรธานี				
- ช่างยนต์	57	49	84	
- ช่างไฟฟ้า	26	24	29	
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	20	18	30	
- ช่างก่อสร้าง	68	36	34	
รวม	171	127	177	
โรงเรียนพณิชยการสันตพล				
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์	110	55	55	
รวม	110	55	55	
โรงเรียนพณิชยการ - ช่างกลอุดรธานี				
- ช่างยนต์	130	86	90	
- ช่างไฟฟ้า	112	97	111	
รวม	242	183	201	
โรงเรียนช่างกลอุดรธานี				
- ช่างยนต์	270	251	208	
- ช่างไฟฟ้า	385	273	278	
รวม	655	524	486	
โรงเรียนเทคนิคอำนวยการอุดรธานี				
- ช่างยนต์	27	46	22	
- ช่างไฟฟ้า	11	24	14	
- ช่างก่อสร้าง	10	16	14	
รวม	48	86	50	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการรวบรวมสถิติข้อมูลดังกล่าวพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานีมีจำนวนมาก และมีแนวโน้มจะมากขึ้นเรื่อย ๆ รัฐบาลจึงได้ตั้งงบประมาณเพื่อก่อสร้างสถานศึกษาวิชาชีพในจังหวัดอุดรธานีเพิ่มขึ้นอีก 1 แห่งชื่อว่า วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี มีโครงการที่จะรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและประเภทวิชาพาณิชยกรรม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นไป ดังนั้นจำนวนนักเรียนที่จะสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานี จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยเป็นครูสอนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี และเป็นผู้รับมอบอำนาจให้ทำการแทนผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะศึกษามูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมปีการศึกษา 2539 ในจังหวัดอุดรธานี ว่ามีอะไรเป็นมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ และมูลเหตุนี้ๆ มีระดับจูงใจมากน้อยเพียงใด การวิจัยเรื่องนี้ยังไม่มีใครทำการวิจัยมาก่อน และผู้วิจัยเห็นว่าผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและพัฒนาการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาทั้งภาครัฐบาล และเอกชนในจังหวัดอุดรธานีต่อไป จึงได้สนใจทำการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดอุดรธานีที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่จะใช้ศึกษาเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางการวิจัยของ ระเบียบ อรรถ (2537:10) เรื่องมูลเหตุจูงใจในการศึกษาวิชาทหารของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสังกัด วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น กรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตัวแปรที่ใช้คือ ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง บุคคลที่เกี่ยวข้อง และความจำเป็นบางประการ รวมทั้งแนวทางการวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณศัย (2532:5) เรื่อง การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ด้านบุคคล เงิน ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว เกียรติยศและชื่อเสียง ลักษณะของงาน และความก้าวหน้าพบว่า มีปัจจัยด้านต่าง ๆ มากมาย ที่มีความคล้ายคลึงกัน และน่าจะมีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานีซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิด ในการวิจัยดังนี้

กรอบการวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณศัย	กรอบวิจัยของระเบียบ อรรถ	สรุปกรอบการวิจัยในครั้งนี้
1. ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว	1. ความถนัด, ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	1. ความถนัด
2. ลักษณะของงานและความ ก้าวหน้า	2. ลักษณะของงานและความ ก้าวหน้า	2. ความสนใจและเหตุผล ส่วนตัว
3. เกียรติยศชื่อเสียง	3. เกียรติยศชื่อเสียง	3. ลักษณะของงาน
4. การเงิน	4. ความจำเป็นบางประการ	4. ความก้าวหน้า
5. บุคคล	5. บุคคลที่เกี่ยวข้อง	5. เกียรติยศชื่อเสียง
		6. การเงิน
		7. เศรษฐกิจ
		8. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะศึกษามูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2539 จังหวัดอุดรธานี

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม คือ

1.1.1 นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาภาครัฐบาล 3 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี

1.1.2 นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาภาคเอกชน 5 แห่ง คือ โรงเรียนโปลีเทคนิคอุดรธานี โรงเรียนเทคนิคพณิชยการสันตพล โรงเรียนพณิชยการ-ช่างกลอุดรธานี โรงเรียนช่างกลอุดรธานี และโรงเรียนเทคนิคอำนวยการอุดรธานี

1.2 สาขาวิชา แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา คือ

1.2.1 ช่างยนต์

1.2.2 ช่างไฟฟ้า

1.2.3 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

1.2.4 ช่างก่อสร้าง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมนั้น จะศึกษาดูตามกรอบแนวคิด 8 ด้าน คือ

1. ความถนัด

2. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

3. ลักษณะงาน

4. ความก้าวหน้า

5. เกียรติยศชื่อเสียง

6. การเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เศรษฐกิจ

8. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. มูลเหตุจูงใจ หมายถึง อิทธิพลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นมูลเหตุจูงใจหรือชักนำให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อ เช่น ความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียงการเงิน เศรษฐกิจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความถนัด หมายถึง ความสันถัด หรือความชำนาญ อาจเกิดจาก ได้พบเห็นหรือจากการฝึกฝนอบรมหรือ ปฏิบัติ

1.2 ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว แยกดังนี้

-ความสนใจ หมายถึง ความเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ปฏิบัติอย่างแท้จริง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เอาใจจดใจจ่อ

เหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลที่เกิดจากความรู้สึก จากความคิด และความเชื่อ เช่น อยากเรียนเพราะเกิดความรู้สึกรอบสถาบัน

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง งานที่ต้องใช้กำลังกาย ใช้สมอง

1.4 ความก้าวหน้า หมายถึง สิ่ง que แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำไปแล้วจะทำให้มีความเปลี่ยนแปลง เจริญงอกงามไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

1.5 เกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง การได้รับการกล่าวขวัญถึง ได้รับการยกย่อง นับถือทำให้เป็นที่รู้จัก

1.6 การเงิน หมายถึง เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษา,เงินทุนและเงินรายได้อื่นๆ

1.7 เศรษฐกิจ หมายถึง โครงสร้างการผลิตด้านแรงงานภาคอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีใหม่

1.8 บุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง พ่อแม่ ญาติ ครู นักแนะแนว เพื่อนสนิทและบุคคลอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาคือของนักเรียน

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ปีการศึกษา 2539 จังหวัดอุดรธานี

3. วิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง วิชาชีพที่เน้นงานช่างฝีมือ งานการผลิตตามลักษณะวิชาชีพแบ่งออกเป็น 4 สาขา

3.1 ช่างยนต์

3.2 ช่างไฟฟ้า

3.3 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

3.4 ช่างก่อสร้าง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษามูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2539 จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการนำเสนอวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แผนปฏิบัติการ โครงการพัฒนาจังหวัด หมวดยุทธศาสตร์ศึกษาธิการ จังหวัดอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2539
2. หลักการวิชาชีพหรือหลักการอาชีวศึกษา
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม
4. การเรียนการสอนสาขาช่างอุตสาหกรรม
5. ทฤษฎีด้านอาชีพ
6. มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาและการเลือกอาชีพของนักเรียน

แผนปฏิบัติการโครงการพัฒนาจังหวัด หมวดยุทธศาสตร์ศึกษาธิการ จังหวัดอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2539

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ได้จัดทำแผนปฏิบัติการตามโครงการพัฒนาจังหวัดหมวดยุทธศาสตร์ศึกษาธิการ ของจังหวัดอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2539 โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานผู้แทนกรมในกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด ได้แก่ กรมอาชีวศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมพลศึกษา กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแผนปฏิบัติการตามโครงการพัฒนาจังหวัดอุดรธานีฉบับนี้ ประกอบด้วย

1. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิต ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 975,000 บาท มีชื่อโครงการว่า โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในชนบท (กศ. พช.)
2. แผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ใช้งบประมาณ 32,775,127 บาท เป็นงบประมาณในความรับผิดชอบของกรมสามัญศึกษา 6,484,000 บาท กรมการศึกษานอกโรงเรียน 26,290,000 บาท มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายโครงการและหลายงาน เช่น งานการศึกษาเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน (ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน) เพื่อช่วยผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนสูงขึ้น การศึกษาทางไกล การศึกษาด้วยตนเอง งานการศึกษานอกโรงเรียน ในเขตพื้นที่ อพป. ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มสนใจอาชีพพระยะสันที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน งานการศึกษาสายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา (หลักสูตรประกาศนียบัตรและหลักสูตรทางไกล) งานห้องสมุดประชาชน งานพัฒนาวิชาการ งานศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

3. แผนขยายโอกาสทางการผลิตการตลาด และการจ้างงาน ใช้งบประมาณ 3,005,550 บาท มีหลายโครงการ เช่น โครงการอาชีวศึกษาพัฒนา โดยคาดหวังว่าประชาชนในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้

4. แผนพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคง ใช้งบประมาณ 1,346,900 บาท มีโครงการต่าง ๆ หลายโครงการ เช่น โครงการส่งเสริมกีฬานักเรียน นักศึกษา และเยาวชน โครงการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนภูมิภาค โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมชุมชนบท (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี, 2539)

หลักการวิชาชีพหรือหลักการอาชีวศึกษา

หลักการวิชาชีพหรือหลักการอาชีวศึกษาตามที่เข้าใจกัน เป็นการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาเพื่อให้ผู้ที่จบการศึกษาประเภทนี้ออกไปประกอบอาชีพตามแขนงวิชาที่เรียนมา และให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งนอกจากทักษะที่ประกอบอาชีพยังต้องมีลักษณะอื่น อีกหลายประการในการที่จะช่วยให้คนสามารถรักษาอาชีพ และมีความก้าวหน้า การศึกษาวิชาชีพจึงมิใช่เป็นวิชาสำหรับบุคคลทั่วไป แต่เป็นวิชาสำหรับผู้ที่เหมาะสมกับวิชาอาชีพแต่ละสาขานั้น ๆ อีกทั้ง เพื่อผลทางการเรียนอีกด้วย แม้จะมีหลักการอาชีวศึกษายึดถือปฏิบัติต่าง ๆ กันไป ในที่นี้ขอยกหลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ 21 ประการ ที่ เมธี ปิณฑนานนท์ (2533:148-149) กล่าวไว้ คือ

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไปด้วยความสำเร็จในอาชีพ
2. เป้าหมายของการอาชีวศึกษา คือ มุ่งทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ
3. การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม และวิถีภาวะของ

นักศึกษา

4. การอาชีวศึกษาจัดให้ผู้สำเร็จการศึกษา สามารถร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในฐานะพลเมืองดีของสังคมได้
5. การอาชีวศึกษา จัดให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ
6. การอาชีวศึกษาช่วยให้แต่ละบุคคลมีสิทธิ์จะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้
7. รัฐมีหน้าที่ที่จะจัดการศึกษาให้บุคคลได้รับการฝึกหัด เพื่อประกอบอาชีพได้ตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้
8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูง ถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกหัดโดยจำลองสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมือนสภาพการทำงานจริง
9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผล เมื่องานฝึกกระทำในลักษณะเดียวกันกับงานจริง นั่นคือ ในขั้นตอนการทำงาน เครื่องมือและเครื่องจักรมีลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ใช้ในการทำงานจริง ในอาชีพนั้น
10. ประสิทธิผลของการอาชีวศึกษาจะสูงเมื่อได้จัดให้ผู้เรียนได้ใช้ความสนใจในสัจจะ ความถนัดและมันสมองของผู้นั้นอย่างเต็มที่
11. การฝึกอาชีพที่มีประสิทธิผลของช่างหรืองานแต่ละอาชีพ ก็ต่อเมื่อได้จัดให้ให้แก่กลุ่มบุคคลที่ต้องการ และได้รับประโยชน์จากการฝึก
12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างนิสัยที่ถูกต้องในการทำงานและการคิด ตลอดจนกระทั่งนิสัยที่ต้องการให้พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการหางานทำ
13. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับครูฝึก ซึ่งจะต้องมีประสบการณ์วิชาชีพในการประยุกต์ทักษะ และความรู้ในการปฏิบัติงานและขบวนการการทำงานอาชีพที่ตนสอน
14. แต่ละอาชีพจะต้องฝึกบุคคลให้มีความสามารถในการผลิตชิ้นตําระดับหนึ่งเพื่อที่จะทำงานและรักษาตำแหน่งงานไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัดได้ถึงขั้นนี้แล้วก็จะไม่มีประสิทธิผลทั้งสำหรับรายบุคคลและสำหรับสังคม

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงาน จะได้ผลต่อเมื่อผู้ฝึกได้ทำงานจริง ไม่ใช่ทำแบบฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพมาจากแหล่งเดียวเท่านั้น คือ จากประสบการณ์ของผู้ชำนาญในอาชีพนั้น

17. แต่ละอาชีพจะมีเนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นของอาชีพนั้นโดยเฉพาะและไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อสามารถบริการในเรื่องที่มิคนต้องการ และผู้ต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะแปรผันตามวิธีการสอนและความสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงควรพิถีพิถัน พิจารณาคูณลักษณะพิเศษของกลุ่มที่เรียนและผู้สอนด้วย

20. การบริหารอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อมีการจัดการในลักษณะยืดหยุ่น แทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

21. พยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ก็ต้องใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่งซึ่งถ้าจ่ายต่ำกว่านี้แล้ว จะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิผลได้ และถ้าไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำนี้แล้ว ก็ไม่สมควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

หลักสูตร มีนิกวิชาการศึกษาได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายของหลักสูตร ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2521:6) ได้ให้ทัศนะว่าหลักสูตรก็คือ แผนที่ได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดหมายของการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์ในแต่ละแผนการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนั้น องค์ประกอบของหลักสูตร จุดหมายเนื้อหา วิธีการเรียนการสอน สื่อการสอนและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะต้องประสานสอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และเกิดทักษะตามความต้องการ

บันลือ พฤษวัน (2524:7) ได้ให้ความหมายหลักสูตรเป็น 3 ประการ

1. หลักสูตร เป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนตามที่มีมุ่งหมายไว้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการ ศึกษา เป็นต้น

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสงค์จะฝึกฝนอบรม ผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

จากทัศนะของนักวิชาการทางการศึกษาดังกล่าวแล้ว พอจะแสดงให้เห็นถึงความหมายและ ความสำคัญของหลักสูตร ซึ่งมีได้หมายความเพียงเพื่อการจัดรายวิชาเรียนหรือการสอนตามเนื้อหา เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่ครูจะต้องจัดให้กับผู้เรียนและการจัดทำ หลักสูตรนั้น จะต้องมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่จุดหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอนต้อง ประสานสอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และพัฒนาการความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ธวัชชัย จิรฉายากุล (2527:2) ได้กล่าวถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร

ประการที่ 1 จะต้องมีเนื้อหาและกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

ประการที่ 2 การเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองให้รู้จัก คิดเป็น ทำเป็น และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นหลักการที่ยึดถือเด็กเป็น ศูนย์กลาง

ประการที่ 3 เนื้อหาของหลักสูตร ต้องเหมือนกันทั่วประเทศ เพื่อแสดงถึงความเป็น เอกภาพและปึกแผ่นของชาติ แต่ควรเปิดโอกาสให้มีความยืดหยุ่น โดยจัดเนื้อหาสาระให้ สอดคล้องกับท้องถิ่นแต่ละแห่งได้

กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2537:1-6)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับช่างเทคนิคตามลักษณะอาชีพ
2. เป็นหลักสูตรที่ต้องใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา หรือ 4 ภาคเรียนปกติทั้งนี้จะต้องใช้เวลาเรียนไม่เกิน 6 ปี
3. เป็นหลักสูตรที่รับผู้เข้าเรียนที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนด
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วศึกษาเพิ่มเติมได้
5. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน สามารถศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ ได้
6. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และกิจกรรมเหมาะสมกับลักษณะของงานอาชีพต่าง ๆ

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค
2. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนาจินตนิสัย และวินัยในการทำงาน ให้มีจรรยาในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา
4. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม รู้จักอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมและถูกต้อง
5. เพื่อให้เห็นคุณค่าและธำรงไว้ ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และศิลปวัฒนธรรมไทย มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตร

1. ภาคเรียน

ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร เวลาเรียนในภาคเรียนปกติ รวมทั้งการสอนด้วย ไม่น้อยกว่า 20 สัปดาห์ และภาคเรียนฤดูร้อน ไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์ กำหนดการเปิดเรียนและการปิดเรียนในแต่ละภาคเรียนและภาคเรียนฤดูร้อน ให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกำหนดวันเปิดภาคเรียน สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

2. เวลาเรียน

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษาหรือ 4 ภาคเรียนปกติ สถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรนี้ จะต้องเปิดทำการสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน และอาจเปิดสอนในวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์ได้อีก 1 วัน เวลาเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยไม่รวมการฝึกงาน จะต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 36 คาบเรียน หรือตามที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนโดยถือ 1 คาบเรียนเท่ากับ 50 นาที กำหนดเวลาทำการสอนในแต่ละวัน ให้เป็นไปตามที่กรมเจ้าสังกัดกำหนด

3. หน่วยกิต

รายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรนี้ มีทั้งวิชาที่เป็นภาคทฤษฎีล้วน ที่เป็นภาคปฏิบัติล้วน และที่เป็นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมกัน การกำหนดหน่วยกิตของรายวิชาต่าง ๆ ให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบ เรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน และรวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 20 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 - 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 36 - 54 คาบเรียน และรวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 40 - 60 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 สำหรับรายวิชาการฝึกงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ให้ถือตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

4. โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) แบ่งเป็น 4 โครงสร้างตามพื้นฐานของผู้เรียน คือ

โครงสร้างที่ 1 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า

โครงสร้างที่ 2 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชา
อาชีพ 2 (วช.2)

โครงสร้างที่ 3 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชา
อาชีพ 1 (วช.1)

โครงสร้างที่ 4 สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละโครงสร้างแบ่งเป็น 3
หมวดวิชา คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน
2. หมวดวิชาชีพ
3. หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิต และรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาในแต่ละโครงสร้างให้เป็นไปตามที่กำหนด
ไว้ในหลักสูตร แต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงาน

5.1 นักศึกษาทุกคนต้องผ่านการฝึกงานไม่น้อยกว่า 200 คาบเรียน หลังจากได้เรียนครบ
1 ปี หรือ 2 ภาคเรียนปกติ มีค่า 2 หน่วยกิต โดยไม่นำค่าของหน่วยกิตมาคิดค่าเฉลี่ยสะสมในการจบ
หลักสูตร

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้นักศึกษาฝึกงาน ในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสมตั้งแต่
ภาคเรียนฤดูร้อน ของปีการศึกษาแรกจนถึงภาคเรียนที่ 4 ของนักศึกษา

6. การเข้าเรียนและการเป็นนักศึกษา

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน การเข้าเรียน การเป็นนักศึกษาตามหลักสูตรนี้ให้เป็น
ไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) หรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

7. การโอนผลการเรียน

การโอนผลการเรียนตามหลักสูตรนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)

9. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537) และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)

10. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจในการสั่งยกเลิกเพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงรายวิชา และเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537)

เมื่อพิจารณาจุดหมายของหลักสูตรแล้วจะเห็นได้ว่า การกำหนดจุดหมายมีความสอดคล้องกับหลักการ ซึ่งจะเห็นได้จากการนำอาชีพศึกษาศรบรรจุมาใช้ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในวิชาชีพ ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา และตามสภาพท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงานนอกจากนั้นยังมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์และเข้าใจในระบบการปกครอง การเมือง และความสำนึกในความเป็นไทย

การเรียนการสอนสาขาช่างอุตสาหกรรม

1. ภารกิจของสถานศึกษาในการนำหลักสูตรไปใช้

ในการบริหารสถานศึกษาหน้าที่หลักที่สำคัญ ก็คือการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน จึงจำเป็นต้องกำหนดให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพมีทักษะ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดรายวิชาไว้ในหลักสูตรสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ควรจะมีความยืดหยุ่นพอสมควร และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งจะต้องเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การศึกษามุ่งตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สันต์ ธรรมบำรุง, 2527:10) ดังนั้น การที่สถานศึกษานำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ต้องมีการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนด้วยการจัดทำแผนการสอน คู่มือครู แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ การจัดตารางเรียน ตารางสอน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน รวมทั้งการจัดครูทำการสอน (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2527:153) ภารกิจของสถานศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรก็คือ การบริหารงานวิชาการ (กรมอาชีวศึกษา, 2532:80) ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย ที่จะต้องเข้าใจและทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสามัคคี และมีเอกภาพ (Unity) ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. บุคลากรทุกคนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จะต้องศึกษาหลักสูตรในรายละเอียดตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดเนื้อหาวิชา การใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการประเมินผล ผู้บริหารก็จำเป็นจะต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและสามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกัน

2. ต้องมีการวางแผนการจัดตารางเรียนตารางสอน จัดชั้นเรียนร่วมกันรวมถึงการจัดทำบันทึกการสอน โครงการสอน มีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. การจัดครูให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา ทั้งในแง่ความรู้และประสบการณ์ รวมถึง การจัดเตรียมวัสดุฝึก ซึ่งเป็นหัวใจของการฝึกปฏิบัติ การเตรียมเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ให้ทุกอย่างอยู่ในสภาพพร้อม

4. จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. การโยกย้ายสับเปลี่ยนครู เพื่อให้แต่ละสถานศึกษามีครูเพียงพอแก้ปัญหาขาดแคลนครู เป็นการใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือมีการจัดประชุมหารือระหว่างสถานศึกษาในการจัดทำ

โครงการสอน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร การจัดการนิเทศภายใน การบันทึกและเก็บข้อมูลทางสถิติ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และเป็นแนวทาง ในการแก้ไขพัฒนาหลักสูตรให้สนองความต้องการของนักเรียนตลาดแรงงานและนโยบายของ รัฐบาล

6. การร่วมมือจัดทำข้อสอบมาตรฐานกลางของแต่ละรายวิชา ซึ่งจะทำให้แบบทดสอบมี ความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น (Reliability) ช่วยให้การเรียนการสอนมีความสอดคล้องมีความเป็น วิทยาศาสตร์ (Scientific) และมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ยิ่งขึ้น

7. การนิเทศและการติดตามการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษา เพื่อค้นหาปัญหาและ อุปสรรค เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ภารกิจของสถานศึกษาในที่นี้หมายถึง ภารกิจของบุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ เรียนการสอนทางคหกรรม ครูอาจารย์ ตลอดถึงผู้บริหาร ต้องมีความเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพื่อจะได้จัดเตรียมการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง เริ่มตั้งแต่การจัดทำแผนการเรียน การจัดการ สอน การทำบันทึกการสอน โครงการสอน การจัดทำสื่อการสอน การจัดหาวัสดุฝึก การจัดหา เครื่องมือเครื่องจักร รวมทั้งการจัดแบบทดสอบในแต่ละรายวิชาหลักสูตรในโอกาสต่อไป ล้วนแต่ เป็นภารกิจของสถานศึกษาทั้งสิ้น

2. ภารกิจของผู้บริหารในการบริหารหลักสูตร

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญยิ่งในสถานศึกษา เพราะเป็นศูนย์รวมของการตัดสินใจใน ทุก ๆ ด้าน ทั้งภายในสถานศึกษาและติดต่อสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก

ชาลูนัย อัจฉินสมาจาร (2522:39-40) ได้กล่าวถึงภารกิจของผู้บริหาร

1. ให้แนวทางสำหรับการรวบรวมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. กำหนดแนวทางในการตัดสินใจในเนื้อหาของหลักสูตร
3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตร เวลา อาคารสถานที่และบุคลากร
4. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอ
5. ต้องมีการนิเทศการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ภารกิจของครู

ถ้าพิจารณาในทางกฎหมาย (กรมอาชีวศึกษา, 2539:อค์สำเนา) ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของครูไว้ 14 ประการ

1. ทำแผนการสอน หรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาตามหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอนให้สนองนโยบายอาชีวศึกษาครบวงจร และให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา
4. รับผิดชอบปกครองดูแลด้านความประพฤติ การรักษาวินัยและสุขภาพ และดูแลการศึกษา
5. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้และเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมืออุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง
7. รักษาวินัยและประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา
8. นิเทศน์หรือช่วยนิเทศในวิชาที่รับผิดชอบ ในงานวิชาการของกลุ่มสถานศึกษา
9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้ปกครอง
10. ให้บริการและผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและชุมชน ในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ
11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม
12. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
13. รายงานผลการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
14. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีด้านอาชีพ

1. ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors Theory) (วัชรินทร์พรมย์, 2523:13-17) เป็นทฤษฎีอาศัยพื้นฐานทางจิตวิทยา โดยพิจารณาถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล (Individual Differences) รวมทั้งองค์ประกอบของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความถนัด ความสนใจ สติปัญญา ค่านิยมของบุคคลและชุมชน บุคคลใกล้ชิด ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ครอบครัว บุคลิกภาพและการปรับตัวรวมถึงถิ่นที่อยู่อาศัย บุคคลอาจได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบแต่ละตัวมากน้อยต่างกัน หรือหลาย ๆ องค์ประกอบพร้อม ๆ กันก็ได้

S.L. Holland (1957:112-119) ได้เสนอทฤษฎีการเลือกอาชีพ โดยมีหลักการที่ว่า บุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตน และได้แบ่งหลักใหญ่ ๆ ในการเลือกอาชีพเป็น 4 ประการ

1. อาชีพเป็นเครื่องมือซึ่งบุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลเลือกอาชีพใด ก็แสดงว่าบุคลิกภาพไปในทิศทางนั้น
2. คนทุกคนมีแนวคิดและจินตนาการเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของอาชีพนั้น ๆ ก็ตาม แนวคิดดังกล่าว จะมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล เช่น บางคนอยากเลือกทำงานธนาคาร เพราะเข้าใจว่าจะได้ทำงานสบาย งานเบา ได้แต่งตัวโก้สวยแต่โดยข้อเท็จจริงงานดังกล่าวต้องรับผิดชอบทั้งเงินและงานอื่น ๆ
3. บุคคลเลือกอาชีพคล้ายคลึงกัน จะมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกันด้วย เช่น การตอบสนองหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาคล้ายกัน ทำให้เกิดบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้น
4. บุคคลเลือกอาชีพตรงตามบุคลิกภาพของเขา จะทำให้เกิดความพึงพอใจและถ้าสิ่งแวดล้อมทางอาชีพสอดคล้องกับบุคลิกภาพ ก็จะยิ่งทำให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้นอีก

จากหลักการเลือกอาชีพทั้ง 4 ประการดังกล่าวแล้ว ฮอลแลนด์ ได้จัดกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพของบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ออกเป็น 6 กลุ่ม

1. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Realistic

เป็นบุคคลที่สนใจงานที่เป็นรูปธรรม ชอบทำงานกลางแจ้ง งานใช้ทักษะเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร มีความสามารถทางด้านช่าง เช่น เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า งานทางช่างเทคนิค แต่ไม่ชอบการเข้าสังคม หลีกเลี่ยงการทำงานกับคนหมู่มาก ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น

บุคลิกโดยทั่วไป เป็นคนขี้อาย ค่อนข้างเก็บตัว มัธยัสถ์ เป็นคนเปิดเผย จริงจัง ทำงานเสมอต้นเสมอปลาย

อาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ อาชีพ กลุ่มวิศวกรรม ช่างเทคนิคต่าง ๆ อาชีพทางเกษตร ป่าไม้ ประมง ช่างตัดเสื้อ นักเดินเรือ

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ ทักษะในการใช้เครื่องจักรกล การเคลื่อนไหวร่างกายและงานที่เป็นรูปธรรม

2. บุคคลมีบุคลิกภาพประเภท Investigative

บุคคลกลุ่มนี้สนใจงานด้านการสังเกต วิเคราะห์ ความคิดอ่านที่มีเหตุผล เช่น งานทางวิชาการ งานทางด้านวิทยาศาสตร์ การทดลอง

บุคลิกภาพทั่ว ๆ ไป มีความเชื่อมั่นและมีความคิดของตนเอง ชอบวิจารณ์ชอบไต่หาความรู้ เฉลียวฉลาด รักอิสระ และมักชอบหลีกเลี่ยงกิจกรรมทางสังคม

อาชีพสำหรับคนในกลุ่มนี้ คือ อาชีพทางวิชาการทุกแขนง นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักเศรษฐศาสตร์ นักอุศุนิยมวิทยา นักธรณีวิทยา เป็นต้น

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ การสังเกต การใช้ความคิด งานด้านวิทยาศาสตร์

3. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Artistic

ผู้สนใจอาชีพประเภทนี้ เป็นผู้ที่ชอบทางด้านนามธรรม ชอบความเป็นอิสระความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการทางด้านศิลปะ ไม่ชอบงานที่เป็นระเบียบแบบแผน หลีกเลี่ยงงานประเภทเป็นรูปธรรม มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความถนัดทางภาษา วรรณคดีมากกว่าทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

บุคลิกภาพทั่ว ๆ ไป เป็นคนจิตใจอ่อนไหว มีความรู้สึกรุนแรง มีความเพ้อฝัน เจ้าอารมณ์ ไม่มีระเบียบ มีความริเริ่ม

อาชีพของคนในกลุ่มนี้ งานทางด้านศิลปะ งานแสดง นักเขียน นักออกแบบ นักแต่งบทละคร นางแบบ

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ ความคิดสร้างสรรค์ จิตนาการ ความเป็นอิสระ

4. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Social

บุคคลกลุ่มนี้มีทักษะทางด้านสังคมดี ชอบติดต่อกับผู้อื่น สนใจที่จะให้ความรู้ ฝึกหัด อบรม และพัฒนาสั่งสอนผู้อื่น ชอบกิจกรรมลักษณะบริการชุมชน ทำให้กับสังคม

บุคลิกภาพทั่วไป เป็นผู้ที่มีไมตรีจิต ชอบช่วยเหลือผู้อื่น จูงใจผู้อื่นได้ดี มีทักษะในการเข้ากับคน มีความรับผิดชอบ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี

อาชีพของคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ครูอาจารย์ผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ ตัวแทนทางธุรกิจ นักแนะแนวและจิตวิทยา

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ช่วยเหลือและบริการผู้อื่น

5. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Enterprising

บุคคลในกลุ่มนี้ ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ ชอบเสี่ยง ชอบแสดงออก มีความกระตือรือร้น มีแรงกระตุ้นในการทำงานสูง ไม่ชอบงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิค

บุคลิกภาพทั่ว ๆ ไป เข้าสังคมได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจทางการเมือง เศรษฐกิจ เปิดเผย ช่างพูด มีความสามารถในการควบคุมดูแลและการวางแผน

อาชีพในกลุ่มนี้ การค้าขาย นายหน้า งานธนาคาร ผู้จัดการร้าน ทนายความ โฆษก นักแสดง พนักงานขายสินค้า

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ คือ ได้ใช้ทักษะด้านการพูด ชักจูง โน้มน้าว งานเกี่ยวกับ การควบคุมวางแผน การจัดการ

6. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Conventional

เป็นบุคคลที่สนใจกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ความเป็นระเบียบและกิจกรรมที่ยอมรับของสังคม ยึดถือแบบอย่างตามประเพณี ชอบทำงานตามแบบอย่างมากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง

บุคลิกภาพทั่ว ๆ ไป ชอบอนุรักษ์นิยม มีความเยือกเย็น อ่อนน้อม เรียบร้อย คล่องแคล่ว เข้าระเบียบ ไม่ค่อยยืดหยุ่น ขาดจินตนาการ ชอบเลียนแบบ

อาชีพในกลุ่มนี้ คือ งานสำนักงาน งานบัญชี เลขานุการ เสมียนฝ่ายบุคคล พนักงานรับจ่ายเงิน พนักงานพิมพ์ดีด เสมียน ได้ตอบจดหมาย

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ งานประจำ ทำตามระเบียบกำหนด ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง บุคคลที่ทำงานในกลุ่มอาชีพเดียวกัน มักมีบุคลิกภาพใกล้เคียงกัน บุคคลจะพึงพอใจในการทำงานกับลักษณะงานสิ่งแวดล้อมของงานที่ใกล้เคียงกับบุคลิกภาพของตนเอง

Anne Roe (1991:บทคัดย่อ) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบุคคลในการเลือกอาชีพ คือ

1. บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและความต้องการของตนเอง
2. ประสบการณ์ของบุคคลในวัยเด็ก จะมีอิทธิพลต่อเจตคติ ความสนใจและความสามารถ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเลือกอาชีพ

Roe มีความเชื่อว่า คนเลือกอาชีพก็เพื่อสนองความต้องการของตน

ทฤษฎีของ A.H. Maslow เรื่องจัดลำดับความต้องการ (Hierachy of Needs) ซึ่งได้จัดลำดับความต้องการออกเป็น 5 ชั้น

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safty Needs)

ขั้นที่ 3 ความต้องการเข้าพวกเข้าหมู่ (Belongingness)

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs)

ขั้นที่ 5 ความเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ (Self Actualization)

ความต้องการของมนุษย์จะเริ่มจากขั้นที่ 1 เมื่อได้รับการตอบสนอง ก็จะขึ้นเป็น ขั้นที่ 2,3,4 และ 5 ตามลำดับ

2. ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ

มีผู้เสนอแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ ไว้ดังนี้

Eli Ginzberg (1974:บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึงความสนใจในการเลือกอาชีพของคนออกเป็นช่วง ๆ ของอายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

1. ระยะเวลาเพื่อฝัน (Fantasy Period) เป็นช่วงอายุอยู่ในวัยเด็กก่อนอายุ 11 ปี เด็กจะนึกถึงและชอบอาชีพตามที่เห็น ความคิดทางด้านอาชีพ เกิดจากอิทธิพลจากสิ่ง

แวดล้อมใกล้ตัว จากพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง ครู โทรทัศน์ ภาพยนต์ เช่น เด็กอยากเป็นแพทย์ พยาบาล ตำรวจ ทหาร โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมหรือความสามารถของตนเอง เพียงแต่คิดฝันตามสิ่งแวดลอมและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

2. ระยะเวลาเปลี่ยนแปลง (Tentative Period) เป็นระยะที่เลือกอาชีพโดยไม่ได้ตกลงใจแน่นอน เพราะพิจารณาองค์ประกอบเพียงบางส่วน ไม่ได้ดูในรายละเอียด เช่น อาจจะพิจารณาความสนใจ ความถนัด ความคิด ความเชื่อของตนเอง การที่เด็กอยากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ และมีคะแนนวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ดี แต่ไม่ได้พิจารณาถึงวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในสายวิทยาศาสตร์ หรือบางครั้งเด็กเลือกอาชีพตามค่านิยม เช่นอยากเป็นแพทย์ เพราะมีรายได้ดี มีเกียรติหรือเพราะชอบช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่ได้พิจารณาถึงความสามารถหรือสุขภาพของตนเอง ทั้งสองกรณีดังกล่าวแล้ว เป็นเพียงการเลือกที่มีได้ตกลงใจอยากจริงจัง ในระยะนี้เด็กจะอยู่ในช่วง 11 - 15 ปี ซึ่งเมื่อแบ่งย่อยของช่วงอายุเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้

2.1 อายุระหว่าง 11 - 12 ปี เป็นขั้นความสนใจ (Interest Stage) เด็กในช่วงนี้มีความสนใจในอาชีพใกล้เคียงกับเด็กวัยเพื่อฝัน (Fantasy)

2.2 อายุระหว่าง 12 - 14 ปี ขั้นคำนึงถึงความสามารถ (Capacity Stage) เด็กจะเริ่มประเมินความสามารถตนเอง ว่าตนเองทำอะไรได้ดีบ้าง

2.3 อายุระหว่าง 15 - 16 ปี ขั้นคำนึงถึงค่านิยม (Value Stage) โดยพิจารณา ค่านิยมของตนเอง ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์ในการเลือกอาชีพ

2.4 อายุ 17 - 18 ปี ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Stage) เป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลง อยู่ในระยะวัยรุ่น ชีวิตในช่วงนี้เป็นการผสมผสานความสนใจความสามารถและค่านิยมของตน มาใช้ในการพิจารณา เลือกอาชีพ มีการเตรียมการและการวางแผนอาชีพ

3. ระยะเวลาพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Reriod) เป็นช่วงอายุระหว่าง 17 - 21 ปี เป็นระยะเวลาที่มีการพิจารณาความสามารถ ความถนัดและอาชีพ

ประกอบกัน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพ ซึ่งจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและจริงจังไม่ใช่เพื่อฝัน ในช่วงนี้ได้แบ่งชั้นย่อย ๆ ออกเป็น 3 ชั้น

3.1 ชั้นสำรวจอาชีพ (Exploration) เป็นชั้นที่บุคคลจะสำรวจอาชีพใดจะเหมาะกับเขาดีก็จะประเมินตนเองโดยการหาประสบการณ์ในการทำงานหรือลงเรียนวิชาต่าง ๆ ดูว่าอาชีพอะไรที่เหมาะสมสำหรับตน

3.2 ชั้นระยะการรวมตัวของความคิดที่จะเลือก (Crystallization) เป็นชั้นที่บุคคลพร้อมที่จะเลือกอาชีพ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือล้มเหลวของชั้นสำรวจอาชีพ

3.3 ชั้นเลือกอาชีพที่จำเพาะเจาะจง (Specification) เป็นชั้นเลือกที่ค่อนข้างระบุแน่ชัดขึ้น ไม่ใช่บอกแต่เพียงกว้าง ๆว่าจะประกอบอาชีพใดเท่านั้นเช่นไม่ใช่เพียงจะบอกว่าจะเรียนหรือเลือกอาชีพคหกรรมเท่านั้น แต่จะระบุชัดเจนไปว่าจะเรียนในสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย หรือสาขาอาหารและโภชนาการ หรือคหกรรมทั่วไป เป็นต้น

Donald E. Super (1968:138-140) ได้เสนอทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานทางการพัฒนาทางอาชีพไว้ 10 ประการ

1. มนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ
2. ความแตกต่างของบุคคลแต่ละคน ทำให้เกิดความแตกต่างในความเหมาะสมในการประกอบอาชีพ เช่น คนชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความสนใจเกี่ยวกับคน ควรจะทำงานด้านประชาสงเคราะห์ คนที่ชอบวาดภาพควรทำงานทางด้านศิลปะ
3. ในงานอาชีพแต่ละชนิดแม้จะกำหนดลักษณะบุคคล (Specification) ที่เหมาะสมไว้แล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการกำหนดตายตัว ผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงก็สามารถทำให้ประสบผลสำเร็จได้
4. ความพึงพอใจ ความสามารถ และสถานการณ์แวดล้อม จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ และการเปลี่ยนแปลงเลือกอาชีพใหม่ คนที่ได้มีโอกาสเรียนเพิ่มเติมจนมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี อาจจะเปลี่ยนไปทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ได้

5. ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง กระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ ๆ ของแต่ละช่วงของชีวิต

5.1 ระยะการเจริญเติบโต (Growth Stage) อายุระหว่าง 14 - 15 ปี เป็นช่วงระยะของการพัฒนาความคิด เจตคติ ผสมผสานกับประสบการณ์ชีวิต นำไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพต่อไป

5.2 ระยะการสำรวจ (Exploratory Stage) อายุราว ๆ 15 - 25 ปี เป็นระยะของการสำรวจอาชีพ พิจารณาเลือกแต่ยังไม่ตัดสินใจแน่นอน ในขณะที่เดียวกันก็จะพิจารณาตัวเอง ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และโอกาสที่จะได้งานในอาชีพนั้นเปรียบเทียบลักษณะของแต่ละอาชีพให้ใกล้เคียงกับคุณสมบัติของตนเองมากที่สุด

5.3 ระยะการวางรากฐาน (Establishment Stage) อายุระหว่าง 25 - 44 ปี เป็นช่วงที่คนเข้าสู่โลกแห่งอาชีพ ถ้าอาชีพที่ทำเป็นไปดังที่เขาต้องการหรือปรารถนา เขาก็จะอยู่ในอาชีพนั้นต่อไป แต่ถ้าไม่เป็นตามที่คาดหวังไว้ คนก็จะเปลี่ยนแปลงจนกว่าจะได้งานที่พึงพอใจแล้วก็จะทำงานนั้นต่อไป

5.4 ระยะสร้างความมั่นคง (Maintenance Stage) ช่วงอายุระหว่าง 45-60 ปี เป็นช่วงที่คนประกอบอาชีพตาม que เลือก พยายามสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ และจะพยายามปรับปรุงงานให้ดีที่สุด เพราะช่วงนี้เป็นช่วงที่สร้างความมั่นคงในอาชีพ

5.5 ระยะเสื่อมถอย (Decline Stage) ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป การทำงานเสื่อมถอย เป็นระยะเกษียณ ซึ่งถือเป็นช่วงสุดท้ายของงานอาชีพและถอนตัวออกจากอาชีพ ดังนั้นในช่วงนี้คนก็ทำงานไปตามหน้าที่ให้อยู่ในสภาพปกติเท่านั้น

6. การมีแบบแผนทางอาชีพที่ดี ขึ้นอยู่กับอิทธิพลขององค์ประกอบของแต่ละบุคคล ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและและสังคมของพ่อแม่ ความสามารถ สถิติปัญญา โอกาส บุคลิกภาพ และประสบการณ์ เด็กพ่อแม่มีฐานะดี ทำให้เป็นผู้มีโอกาสได้พบคนหลากหลายอาชีพเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ ก็ย่อมมีข้อมูลต่าง ๆ ช่วยในการสร้าง

แบบแผนทางอาชีพของคนได้ใกล้เคียงกับความต้องการอย่างแท้จริง

7. การให้คำแนะนำ เช่น ครูแนะแนวนับได้ว่า เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพของเด็ก ความสนใจ ความสามารถ รวมทั้งการพัฒนาความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์แห่งของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองและเลือกอาชีพได้ตามความต้องการ

8. การพัฒนาทางอาชีพ มีความเกี่ยวข้องกับความคิดรวบยอด (Self concept) ความคิดรวบยอดจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ การเลือกเรียน และความคาดหวังในบทบาทหน้าที่เช่น ถ้าเขาเป็นคนรักความยุติธรรม ก็จะเลือกเรียนกฎหมาย เลือกอาชีพผู้พิพากษา โดยคาดว่าจะทำหน้าที่ผดุงความยุติธรรมให้กับสังคม

9. การเข้าสู่อาชีพ เกิดขึ้นจากกระบวนการผสมผสานระหว่างตัวบุคคลและตัวแปรทางสังคม เช่น ระหว่างความคิดรวบยอดหรือภาพพจน์ที่ตนมีอยู่กับสภาพความเป็นจริง

10. ความพึงพอใจในการทำงานและชีวิต มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับว่างานอาชีพนั้น เขามีโอกาสได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ และค่านิยมของเขามากน้อยแค่ไหน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานสอดคล้องกับความคาดหวังหรือภาพพจน์ของเขามากน้อยเพียงใด

มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาและเลือกอาชีพของนักเรียน

1. มูลเหตุจูงใจทางด้านความถนัด

George (1953:67) ได้กล่าวว่า บุคคลจะมีความสุขและจะประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความถนัดและความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสามารถของบุคคลจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ ความถนัด เป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเลือกอาชีพของคน

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนใน โรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม ได้ค้นพบองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับงานเป็นอันดับ 3

ความสนใจเป็นอันดับ 4 ความเข้าใจในตนเองเป็นอันดับ 5 แรงจูงใจดังกล่าวทำให้เกิดความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพที่เลือก

ประมวล สิริแก้ว (2513 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลของนักเรียน ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนทางครู ทั้งนี้เพื่อจะดูว่านักเรียน ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 จำนวน ร้อยละเท่าใดที่สนใจเลือกอาชีพครูเป็นวิชาชีพ สถานะทางวิชาการของผู้ที่เลือกอาชีพครูเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่เลือกอาชีพการศึกษาของบิดามารดามีอิทธิพลต่อนักเรียนที่เลือกอาชีพครู เหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกอาชีพครู ข้อค้นพบนักเรียน ม.ศ. 3 ร้อยละ 37.60 และนักเรียน ม.ศ. 5 ร้อยละ 38.28 เป็นนักเรียนหญิง ปรากฏว่าอาชีพครูได้รับเลือกเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียน ม.ศ. 3 ที่สนใจอาชีพครู เป็นผู้ที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียน ม.ศ. 5 ที่เลือกอาชีพของครูเป็นอันดับหนึ่ง เป็นนักเรียนที่ได้รับคะแนนจากทุกกลุ่มระดับต่ำ ปานกลางและระดับสูง นักเรียนที่สนใจเลือกอาชีพครูส่วนใหญ่ บิดามารดามีอาชีพครู หรือไม่ก็เป็นข้าราชการ เหตุผลในการเลือกอาชีพครูมีหลายอย่าง แต่ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ต้องการให้ความรู้แก่เด็กเพื่อให้เด็กเป็นพลเมืองดีและรืองลงมาเพราะเป็นอาชีพที่มั่นคง สำหรับเหตุผลที่ไม่สนใจอาชีพนี้ เพราะคิดว่าเป็นงานหนักเกรงว่าจะทำไม่ไหว

2. มูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ความสนใจ หมายถึง ความเอาใจใส่หรือการเอาใจจดจ่อต่อสิ่งที่ปฏิบัติ ความสนใจของคนมีความเปลี่ยนแปลงไปตามวัยแต่เมื่ออายุเกิน 16 ปีขึ้นไป ความสนใจในการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงน้อยมาก

ฉวีรงค์ศักดิ์ คิดโสภณ (2516 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษา สายสามัญจังหวัดสกลนคร พบว่า อาชีพที่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม สนใจมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญคือ อาชีพนักดนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการเลือกอาชีพความสนใจในอาชีพ และความสามารถทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน

ประจวบ ประภาวงศ์ (2516 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญจังหวัดเชียงใหม่ปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจอาชีพเกี่ยวกับโฆษณาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นค่านวม ภาษาและวรรณคดี บริการสังคม ศิลปะ ดนตรี เสมียน งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก และวิทยาศาสตร์ตามลำดับ ส่วนผลการวิจัยส่วนรวมในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ปรากฏว่าเลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง และนักวิทยาศาสตร์เป็นอันดับสุดท้าย

อำไพ จิตต์วัฒน์ (2516 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515 ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน นักเรียนในโรงเรียนสามัญ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสนใจในอาชีพเกี่ยวกับการโฆษณาเป็นอันดับหนึ่ง เียบเทียบนักเรียนในโรงเรียนมัธยมในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ผู้สนใจในอาชีพโฆษณาเป็นอันดับหนึ่ง เปรียบเทียบนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์และวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทเลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง

หวั่น ประพาน (2516 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2515 ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน และนักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภท สนใจอาชีพวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีมากเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ สนใจอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่นักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับ

ภาษาและวรรณคดีมากเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนทั้งสองโรงเรียนเลือกอาชีพครูปริญญาเอกเป็นอันดับหนึ่ง และลำดับสุดท้ายคือประกอบอาชีพอิสระ

สมจิตร อภินาพงษ์ (2523 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ. 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีความสนใจในอาชีพเสมียนอันดับหนึ่ง เช่น พนักงานดูแลป่า หรือนักธรรมชาติวิทยา

Raymond Noe and others (1991 : 1120) ได้ศึกษาวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทางอาชีพ พบว่า ลักษณะการจูงใจในการทำงานจะมีความสัมพันธ์ทางอาชีพ 2 ใน 3 ลักษณะคือ การแสดงออกทางอาชีพ (Career Insight)

Dorise Stone Watson (1986 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของผู้หญิงในสาขาวิทยาศาสตร์ ความมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อหาว่าองค์ประกอบอะไรบ้างที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจของผู้หญิงในการเลือกอาชีพวิทยาศาสตร์และค้นหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของความสนใจอาชีพวิทยาศาสตร์ใน 3 สาขาที่กำหนด ข้อค้นพบโดยการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ อิทธิพลของครู ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศ อิทธิพลของบิดา มารดา คะแนนเฉลี่ยและลักษณะชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ปรากฏว่า ความสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ อิทธิพลของบิดา มารดา ความคิด ความเชื่อบทบาททางเพศ คะแนนเฉลี่ยและขนาดของชุมชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออาชีพวิทยาศาสตร์ซึ่งเคยเป็นอาชีพของผู้ชายและผู้หญิงก็เริ่มสนใจอาชีพดังกล่าว

3. มุลเหตุจูงใจด้านลักษณะงาน

ยุพรรณี สุขสมิติ (2510 ก:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปี พ.ศ. 2510 พบว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงใช้เกณฑ์การเลือกอาชีพ ลักษณะงานที่มีผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี มีความสบายใจและมีอิสระในการทำงาน

ประมวล ศิริพันธ์แก้ว (2513 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เหตุผลของนักเรียน ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูพบว่า ผู้ที่คิดจะเลือกอาชีพครู มีความสนใจในลักษณะงานก็เพราะต้องการสอนเด็ก เพื่อให้เด็กเป็นพลเมืองดี และเหตุผลรอง

ลงมา ก็เพราะอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ส่วนเหตุผลสำหรับผู้ไม่เลือกอาชีพครูก็เพราะเชื่อว่าเป็นงานหนักคงทำไม่ได้

จิตรอารี เนตรหิน (2513 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษาที่ 11 ปีการศึกษา 2513 พบว่าค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ คือ เกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า นักเรียนชายมีค่านิยมทางรายได้และผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการมีค่านิยมลักษณะงานด้านความมั่นคงทางอาชีพสูงกว่านักเรียนที่สนใจเลือกอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่เลือกอาชีพอิสระมีค่านิยมลักษณะงานมีรายได้สูงกว่านักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการ

ประสิทธิ์ นิมจินดา (2513 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องเหตุผลของนักเรียน ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 ในภาคใต้ในการเลือกและไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาครู พบว่าการที่นักเรียนเลือกเรียนต่อวิชาชีพครูเพื่อต้องการช่วยเหลือให้การศึกษาแก่เด็กเป็นอันดับแรก เมื่อจบการศึกษาแล้ว มีโอกาสหางานได้ง่าย เป็นอันดับ 2 และเป็นอาชีพที่มั่นคงเป็นอันดับ 3 สำหรับเหตุผลของผู้ที่ไม่ชอบเรียนต่อในสาขาครู เพราะเป็นอาชีพไม่สนุกและไม่ท้าทาย

4. มวลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้า

มวลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้า เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อทำไปแล้วจะทำให้มีความเปลี่ยนแปลง เจริญออกงามไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

พรเทพ ลีทองอิน (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในปี พ.ศ. 2533 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาทางด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือความรู้ทางสาขาพลศึกษา ช่วยให้สามารถหางานได้หลายทาง มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้และสามารถหารายได้พิเศษได้

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 นักเรียนชั้น ม.ศ. 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพ ที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว

ราตรี รุ่งโรจน์ (2514 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2514 พบว่า เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียน ตั้งแต่อันดับ 2 เรียงลงมาตามลำดับ คือ เป็นลักษณะงานอาชีพเป็นที่นิยม สวัสดิการดี มีความมั่นคง เป็นอาชีพที่สร้างฐานะได้รวดเร็วและก้าวหน้า

สมพงษ์ อากาศพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าความก้าวหน้าทางอาชีพเป็นเหตุจูงใจในการเลือกอาชีพเป็นอันดับ 1

สนั่น ประจงจิตร (2515 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพตามลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 2 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา เลือกลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 3 ใน 6 อันดับที่นักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนเลือก

ประมวล วิทยากร (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกของนักเรียน ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ปรากฏว่า ค่านิยมของนักเรียนชายหญิงในด้านอาชีพบริการสังคมและลักษณะงานที่ทำงานร่วมกับบุคคลมากที่สุด นักเรียนหญิงมีค่านิยมในอาชีพลักษณะงานด้านการบริการสังคม งานที่ทำร่วมกับบุคคล งานที่มีความมั่นคงและที่มีระเบียบแบบแผนมากกว่านักเรียนชาย อาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ อาชีพที่ใช้วิชาชีพและวิชาการ รองลงมาคือ อาชีพทหาร

นิตยา ธรรมพันธ์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ปรากฏว่านักเรียนชายหญิงมีค่านิยมในอาชีพด้านบริการสังคมสูงสุด นักเรียนชายมีค่านิยมในอาชีพด้านรายได้สูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านอาชีพ ด้านความก้าวหน้า การบริการสังคม และความมั่นคงในอาชีพ เป็นอันดับ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ ลักษณะงานที่ใช้วิชาชีพและวิชาการรองลงมาเป็นลักษณะอาชีพช่างเทคนิค ช่างฝีมือและอาชีพทหาร

Abdulaziz Bakir abdukarim (1988 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกอาชีพ ระหว่างนักศึกษาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์กับวิชาเอกอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย Qatar พบว่า นักศึกษาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์และนักศึกษาในระดับสูง โดยเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีความปรารถนาอยากจะศึกษาในระดับสูง โดยเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์และยึดเป็นอาชีพจริง ๆ มากกว่านักศึกษาสาขาอื่น นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มวิชาเอกมีความเห็นตรงกันว่าอยากทำงานในลักษณะงานที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น และทั้งสองกลุ่มมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพคหกรรมศาสตร์

Fatima Walter James Green leaf (1955 : 84) ได้พูดถึงการเลือกอาชีพว่านักศึกษาในระดับวิทยาลัย จะเริ่มเลือกอาชีพในช่วงตอนปลายของชั้นปีที่ 2 จะตัดสินใจเลือกเรียนในรายวิชาที่สนใจ และเลือกสาขาอาชีพในช่วงนี้ การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต้องใช้เวลาอันตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่เรียนและหลังจากที่เข้าทำงานแล้ว คนที่เข้าไปทำงานครั้งแรกไม่ได้หมายความว่า จะยึดงานนั้นเป็นอาชีพ แต่จะหาประสบการณ์จากงานนั้น และเมื่อต้องการความก้าวหน้าในอาชีพใดก็จะมีการวางแผนการปฏิบัติงาน ศึกษางานและทำงานให้หนักในหน้าที่ก็สามารถก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมได้เมื่อถึงโอกาสอันควร

Michele Paludi (1991:1120) ได้ศึกษาองค์ประกอบทางจิตวิทยาสังคมและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพสตรี ได้ให้ทัศนะว่า องค์ประกอบของโครงสร้างและสภาพทางจิตวิทยาสังคม จะมีผลกระทบต่อความสัมฤทธิ์ผลของสตรีในการประกอบอาชีพ โดยได้ศึกษาและประเมินผล 2 ด้าน คือ ด้านบุคคลได้ศึกษาบทบาทของสตรีที่ทำงานตามลักษณะงานภายใต้ภาวะการบังคับกับภาวะการทำงานตามความพอใจ และด้านสถาบันหรือหน่วยงานได้ประเมินผลสัมฤทธิ์สตรีที่ทำงานแตกต่างกัน

5. มวลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

มวลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นมวลเหตุที่ต้องการได้รับการกล่าวขวัญถึง ได้รับการยกย่องนับถือทำให้เป็นที่รู้จัก

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรมพบว่า ในการศึกษาวิชาชีพ แรงจูงใจอันดับที่ 2 คือ เกียรติยศชื่อเสียง

จิตรอารี เนตรหิน (2513 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษาที่ 11 ปีการศึกษา 2513 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือ เกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า

Charles Robert Salters (1985 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แนวความคิดของตนเองต่อวิทยาศาสตร์และตัวแปรอื่น ๆ ในการเลือกอาชีพกับการเลือกอาชีพทางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาในวิทยาลัยของควีนส์แลนด์ พบว่า ในการเลือกอาชีพและเลือกวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ เพราะภาพพจน์ของนักวิทยาศาสตร์ (Image of Science) นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 ใน 10 อันดับของตัวแปร

6. มุลเหตุจูงใจด้านการเงิน

แรงจูงใจหรืออิทธิพลทางการเงินที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนและประกอบอาชีพนั้นจากงานที่มีผู้วิจัยพบว่า รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ประกอบการทางการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน

Walter James GreenLeaf (1955 : 84) ให้ทัศนะว่า นักเรียนบางคนมีความจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา เพราะไม่มีทุนเรียน ทำให้นักเรียนเรียนดีไม่สามารถเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้จึงเรียนต่อวิชาชีพและหางานทำก่อน

สมชอบ ไชยเวช (2528 : 11-12) สรุปผลการศึกษา การพัฒนาอุตสาหกรรมถึงแม้จะมีการขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว แต่ยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ต้องนำสินค้าทุน (Capital Goods) เข้ามาเป็นจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือ เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะเน้นการใช้ทุนเพิ่ม (Capital Intensives) พร้อมกับการเกิดปัญหาวิศวกรรม ยังขาดความก้าวหน้าพอที่จะรับวิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่

เบ็ญจมาศ เล็กอุทัย (2530 : 63) ได้สร้างแบบจำลองมหภาคสำหรับตลาดแรงงานในประเทศไทย โดยสร้างแบบจำลองโครงสร้างทางด้านอุปสงค์แรงงาน ซึ่งกำหนดจากภายนอกคือกำหนดจากระดับการเจริญเติบโตรายสาขาการผลิต (GDP Growth Rate) พร้อมกับสมมติค่าพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถประมาณถึงระดับความต้องการแรงงานได้ โดยพิจารณาตามสาขาการผลิตทั้งสิ้น 9 สาขา ส่วนการศึกษาด้านตลาดแรงงานในอาชีพต่าง ๆ จะแตกต่างกันออกไป

อัตราความไม่สมดุลแต่ละสาขาวิชาชีพขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

สถาบันทรัพยากรมนุษย์ (2532 : 42) ได้เสนอผลการศึกษเกี่ยวกับโครงสร้างการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมว่า โดยภาคอุตสาหกรรม เริ่มมีบทบาทการจ้างงานภายในประเทศเมื่อไม่นานมานี้เอง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยในอดีตเป็นประเทศเกษตรกรรม แรงงานส่วนใหญ่จึงอยู่ในภาคเกษตร แต่เมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ก็มีการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากสถิติการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า แม้ภาคอุตสาหกรรมมีเพียง 1.9 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2525 คือ ประมาณร้อยละ 8 ของ การจ้างงานทั้งหมด ซึ่งต่างจากปัจจุบันมากคือ ในภาคอุตสาหกรรม มีการจ้างงานถึง 2.8 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ของ การจ้างงานทั้งหมด หากพิจารณาโครงสร้างการจ้างงานในแต่ละประเภทของ

อุตสาหกรรมแล้ว พบว่าอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมาก ได้แก่อุตสาหกรรม อาหาร สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม ผลิตโลหะ และอุปกรณ์การขนส่งตามลำดับ ส่วนประกอบของอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานน้อย คือ อุตสาหกรรมเครื่องกล ยาง และผลิตภัณฑ์ยาง กระดาษและผลิตภัณฑ์หนังและเครื่องคั้ม ซึ่งอุตสาหกรรมดังกล่าว มักจะเน้นการลงทุนด้วยเทคโนโลยีมากกว่าการใช้แรงงาน

บุญเทียม เจริญยิ่ง (2532:8) ได้กล่าวว่า กรมอาชีวศึกษา ยังขาดข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับความต้องการแรงงานในขณะนี้ โดยเฉพาะแรงงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงานกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ถูกนำเข้ามากับการลงทุนของชาวต่างประเทศ

7. มุมเหตุจูงใจทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองในชนบทที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะผู้ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาดำกว่าอาชีพอื่น ๆ กลุ่มอาชีพค้าขายมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูงสุด ภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอาชีพ R.H. Schaffer ให้ทัศนะว่า การเลือกอาชีพก็เพื่อให้สนองความต้องการด้านต่าง ๆ 10 ประการ 1 ใน 10 ประการ คือ ความต้องการมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม Eli Ginzberg ได้ให้ทัศนะว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเข้าสู่อาชีพต่างกัน

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2531:12) ได้กล่าวว่า ปัญหาการวางแผนผลิตกำลังคน ไม่อาจจะระบุถึงความต้องการของการใช้แรงงานในแต่ละสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้อาจมีผลจากภาวะ

เศรษฐกิจไม่แน่นอน แผนการลงทุนไม่แน่ชัดและการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่กำหนดไว้

8. มุมเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงบุคคลก็จะมีอิทธิพลในหลาย ๆ ด้าน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายที่มีอิทธิพล และแรงจูงใจที่แข็งแรงที่สุดได้แก่ อิทธิพลทางครอบครัว ต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมที่เขามีต่อญาติพี่น้องและเพื่อนซึ่งประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ ทำให้เกิดความต้องการอยากเลียนแบบ (Imitate) บุคคลเหล่านั้น ความปรารถนาของพ่อแม่ นับได้ว่าเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลไม่ยิ่งหย่อนกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ พ่อแม่บางคน อยากจะให้ลูกเลือกอาชีพตามที่ตนเองปรารถนา โดยมีได้พิจารณาถึงความถนัด ความสนใจของลูกแต่ประการใด ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่มีความหวังจะให้ลูกมีความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าตนเอง ดังนั้นลูกจึงต้องเลือกอาชีพตามความต้องการของพ่อแม่ ในเรื่องแรงจูงใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

สมจิต อภิขณาพงศ์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ. 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร พบว่า อาชีพของบิดามารดาและถิ่นที่อยู่อาศัยของนักเรียนที่บิดา มารดา มีระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน

วิจิตร เรื่องสวัสดิ์ (2513 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนอาชีพครูของนักเรียน ม.ศ.3 และ ม.ศ. 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2512 พบว่า นักเรียนที่บิดา มารดา อาชีพแตกต่างกันมีระดับการศึกษาต่างกันมีเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เลือกเรียนครูส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ บิดา มารดา ประกอบอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด

อรวรรณ ประกองเวช (2521 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในเขตการศึกษา 6 พบว่า นักเรียนที่บิดา มารดามีอาชีพต่างกันมีปัญหาในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน

ประมวล สิริพันธ์แก้ว (2513 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องเหตุผลของนักเรียน ม.ศ. 3 และม.ศ. 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนครู พบว่า นักเรียนซึ่งเลือกอาชีพครู บิดามารดามีอาชีพเป็นครู หรือเป็นข้าราชการ

Judy Ann Volyo (1985 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาหญิง สาขาวิศวกรรมศาสตร์ปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวระดับต่ำ และระดับปานกลางยอมรับว่า บิดามารดาเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยอย่างมากในการตัดสินใจเข้าศึกษาในสาขาวิศวกรรม เพราะเขามีความใกล้ชิดกับบิดา มารดาและสำหรับนักเรียนหญิงที่มาจากครอบครัวระดับต่ำส่วนมาก ยอมรับว่า ในการเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิศวกรรมนั้น ครูวิทยาศาสตร์มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจ

Jesse Carlton Jr. Tompson (1989 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความเชื่อและความตั้งใจของที่ปรึกษา บิดา มารดาและนักเรียนในการเลือกอาชีพเกษตรกรรม พบว่า บิดา มารดาที่มีอายุน้อย มีความเชื่อศรัทธาและตั้งใจจะให้บุตรเลือกอาชีพทางเกษตรกรรมมากกว่าบิดามารดาที่มีอายุมากและบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความเชื่อศรัทธาและตั้งใจให้บุตรเลือกอาชีพทางเกษตรกรรมมากกว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาค่ำ

ไพรัตน์ วงศ์รุ่ง (2510 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยลักษณะ และสถานภาพ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะและสถานภาพของนักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. 2510 พบว่า นักเรียนช่างอุตสาหกรรมส่วนมากถึงร้อยละ 84.64 เลือกอาชีพโดยพิจารณาจากความชอบ ความสนใจ ความสามารถ ทุนทรัพย์ และความพร้อมในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความต้องการศึกษาค่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2532 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจเรียนสายอาชีพมากกว่าเรียนสายสามัญ ทั้งนี้เพราะหมวดวิชาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ดี และชอบมากคือ หมวดวิชาการงานอาชีพและปรากฏว่านักเรียนชายสนใจเรียนวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนหญิงสนใจวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม ใช้ความถนัด ความสนใจของตนเองเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ประกอบการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้ค้นพบองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ

ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับงานเป็นอันดับ 3 ความสนใจเป็นอันดับ 4 ความเข้าใจตนเองเป็นอันดับ 5
แรงจูงใจ

Dories Stone Watson (1986 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของหญิงในสาขาวิทยาศาสตร์ ความมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อหาว่าองค์ประกอบอะไรบ้างที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจของผู้หญิง ในการเลือกอาชีพวิทยาศาสตร์ ความมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อหาว่าองค์ประกอบอะไรบ้างที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสนใจของผู้หญิง ในการเลือกอาชีพวิทยาศาสตร์และค้นหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของความสนใจอาชีพวิทยาศาสตร์ใน 3 สาขาที่กำหนด ข้อค้นพบโดยการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความสนใจในวิทยาศาสตร์ อิทธิพลของครู ความคิด ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศอิทธิพลของบิดามารดา คะแนนเฉลี่ย และลักษณะชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ ปรากฏว่า ความสนใจ วิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย และขนาดของชุมชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออาชีพวิทยาศาสตร์ซึ่งเคยเป็นอาชีพของผู้ชายและผู้หญิงก็เริ่มสนใจอาชีพดังกล่าว

Robert Eugene Reynolds (1987: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียนในการเข้าเรียนในวิทยาลัย และการเลือกอาชีพครุความมุ่งหมายในการศึกษา ก็เพื่อให้ทราบระดับวิทยาลัยของโรงเรียนมัธยมชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน St. Louis ได้ค้นพบว่า ผู้ที่สนใจเลือกอาชีพครูเพราะต้องการทำงานกับเด็ก ๆ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุด นอกนั้นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับแรงจูงใจทางอาชีพ พบว่า ลักษณะการจูงใจในการทำงาน จะมีความสัมพันธ์ทางอาชีพ 2 ใน 3 ลักษณะคือ การแสดงออกทางอาชีพ (Career Identity) แล้วความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในอาชีพ

บุพพรณี สุขสมิติ (2510 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาคำนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี พ.ศ. 2510 พบว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง ใช้เกณฑ์การเลือกอาชีพประการหนึ่งคือ เป็นอาชีพสุจริต สอดคล้องกับ พรเทพ ลิ้มทองอิน ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2533 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ความเสมอภาคทางการศึกษามีอิทธิพลต่อนักเรียน นักศึกษาต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต ความเสมอภาคทางการศึกษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อ โดยพิจารณาองค์ประกอบด้านต่างๆ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ลักษณะของโรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษา ความต้องการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียน นักศึกษา

2. องค์ประกอบด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ครอบครัวยุค ได้แก่ อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความมั่งคั่งของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียน นักศึกษา

3. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจหรืออิทธิพลที่จูงใจให้นักเรียน นักศึกษา เลือกศึกษาต่อวิชาชีพและประกอบอาชีพในอนาคต ได้แก่ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว สติปัญญา ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ค่านิยมของบุคคลและชุมชน ครอบครัวยุค บุคลิกภาพและการปรับตัวรวมถึงถิ่นที่อยู่อาศัย

บุคคลอาจได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบแต่ละตัวมากน้อยต่างกันหรือหลายๆ องค์ประกอบพร้อมๆ กันก็ได้

มูลเหตุจูงใจในการเตรียมตัวเลือกอาชีพ นักเรียน นักศึกษาเริ่มคิดถึงการหารายได้หรือการประกอบอาชีพ เนื่องจากต้องการความเป็นอิสระ เตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว จะแสดงออกตามความถนัด ความสนใจ เช่น นักเรียน นักศึกษาบางคนสนใจเครื่องจักรกล บางคนสนใจเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องประติมากรรมต่างๆ ถ้าผู้ใหญ่หรือผู้เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสนใจ ความถนัดของเด็กก็จะช่วยให้เด็กเลือกเรียน เลือกสาขาวิชาชีพ ที่ถูกต้องตามความสามารถและความสนใจของเด็ก เด็กก็จะรักในอาชีพที่ตนเลือก ซึ่งก็จะทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน จังหวัดอุดรธานี แบ่งเป็นสถานอาชีวศึกษาภาครัฐบาล 3 แห่ง และภาคเอกชน 5 แห่ง จำนวน 1,511 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ของสถานอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน จังหวัดอุดรธานี แบ่งเป็นสถานอาชีวศึกษาภาครัฐบาล 3 แห่ง และภาคเอกชน 5 แห่ง จำนวน 386 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:40) แล้วใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) คือแบ่งนักเรียนตามสังกัดสถานศึกษา แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยการเทียบสัดส่วน ซึ่งมีรายละเอียดจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับที่	สถานศึกษา	ประชากร (นร. ปวช. ปีที่ 3)	กลุ่มตัวอย่าง (นร. ปวช. ปีที่ 3)
	สถานศึกษาสังกัดรัฐบาล		
1	วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี	383	98
2	วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี	36	9
3	วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี	117	30
	รวม	536	137
	สถานศึกษาสังกัดเอกชน		
1	โรงเรียน โปลีเทคนิคอุดรธานี	127	32
2	โรงเรียนพาณิชย์การสันตพล	55	14
3	โรงเรียนพาณิชย์การ-ช่างกลอุดรธานี	183	47
4	โรงเรียนช่างกลอุดรธานี	524	134
5	โรงเรียนเทคนิคอำนวยการศิลป์อุดรธานี	86	22
	รวม	975	249

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อทราบมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2539 จังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรมปีที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check - list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

ด้านความถนัด	4 ข้อ
ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	4 ข้อ
ด้านลักษณะงาน	8 ข้อ
ด้านความก้าวหน้า	5 ข้อ
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4 ข้อ
ด้านการเงิน	4 ข้อ
ด้านเศรษฐกิจ	5 ข้อ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	6 ข้อ
รวม	40 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบของ Likert Scale ใช้มาตราจัด 5 ระดับ ดังนี้

- 5 มากที่สุด หมายความว่า มีมูลเหตุจูงใจมากที่สุด
- 4 มาก หมายความว่า มีมูลเหตุจูงใจมาก
- 3 ปานกลาง หมายความว่า มีมูลเหตุจูงใจปานกลาง
- 2 น้อย หมายความว่า มีมูลเหตุจูงใจน้อย
- 1 น้อยที่สุด หมายความว่า มีมูลเหตุจูงใจน้อยที่สุด

โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจปัญหาและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียน โดยสอบถามจากอาจารย์ผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม นักเรียนช่างอุตสาหกรรม และค้นคว้าจากเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยทฤษฎีหลักการและแนวคิดต่าง ๆ และได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามของ ระเบียบ อรรถ และไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีรายนามดังต่อไปนี้

ดร. สุเทพ ไชยบุตร	วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี
ดร. ฉัตติเทพ พิทักษ์ภูวนรัตน์	สถาบันราชภัฏอุดรธานี
ดร. อุดม จำรัสพันธ์	สถาบันราชภัฏอุดรธานี
ดร. ยืนยง ไทยใจดี	ผู้อำนวยการ โรงเรียนกุดจับประชาสรรค์ อุดรธานี
นายวิจิต บุญสุวรรณ	หัวหน้างานวิจัย วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง

5. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยจะนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย จำนวน 35 คน และนำคำตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านดังนี้

ด้านที่ 1 ความถนัด	เท่ากับ 0.83
ด้านที่ 2 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	เท่ากับ 0.80
ด้านที่ 3 ลักษณะของงาน	เท่ากับ 0.83
ด้านที่ 4 ความก้าวหน้า	เท่ากับ 0.78
ด้านที่ 5 เกียรติยศชื่อเสียง	เท่ากับ 0.77
ด้านที่ 6 การเงิน	เท่ากับ 0.84
ด้านที่ 7 เศรษฐกิจ	เท่ากับ 0.80
ด้านที่ 8 บุคคลที่เกี่ยวข้อง	เท่ากับ 0.82

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.90 นับว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสามารถนำมาใช้ในการสอบถามได้

การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตจากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปขออนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและกรมอาชีวศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว จะนำไปขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำวิชาของสถานศึกษา เพื่อกำหนดเวลาให้นักเรียนศึกษาตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 386 ชุด ไปสอบถามด้วยตนเอง ตามรายชื่อและกลุ่มของนักเรียนที่ได้ลำดับไว้
3. กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ภายในเวลาที่กำหนดและผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืน โดยตามเก็บ 3 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 5 วัน ได้แบบสอบถามคืน 386 ชุด

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบเรียบร้อยแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้
แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถามนำมาหาค่าร้อยละ
แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การแปลผลข้อมูลเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง เป็นมูลเหตุจูงใจในระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึง เป็นมูลเหตุจูงใจในระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง เป็นมูลเหตุจูงใจในระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง เป็นมูลเหตุจูงใจในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง เป็นมูลเหตุจูงใจในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนการทดสอบความแตกต่างตามข้อสมมติฐานใช้สถิติ F-test ถ้าพบความแตกต่าง
ระหว่างกลุ่มทำการทดสอบด้วยวิธีการของ Newman Keuls
การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺
(Statistical Package for the Social Science/Personal Computer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้รับคืน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับข้อมูลเหตุจูงใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี จำแนกตามตัวแปรด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้าน
บุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาภาครัฐบาลและสังกัดสถานศึกษา
ภาคเอกชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างและที่ได้รับคืน

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามนักเรียน
ในกลุ่มตัวอย่าง ระดับ ปวช. แต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	ช่างยนต์	ช่างไฟฟ้า	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	ช่างก่อสร้าง	รวม
นักเรียน					
นักเรียนสังกัดสถานศึกษา	40	45	32	25	142
รัฐบาล	(10.4)	(11.7)	(8.3)	(6.5)	(36.8)
นักเรียนสังกัดสถานศึกษา	97	102	30	15	244
เอกชน	(25.1)	(26.4)	(7.8)	(3.9)	(63.2)
รวม	137	147	62	40	386
	(35.5)	(38.1)	(16.1)	(10.4)	(100)

ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตาราง 4 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 386 คนมีผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ ดังนี้

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างยนต์ ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลจำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 10.4 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างยนต์ ที่สังกัดสถานศึกษาเอกชน จำนวน 97 คน ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 25.1 เมื่อรวม นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน จำนวน 137 คน ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 35.5

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างไฟฟ้า ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลจำนวน 45 คน ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 11.7 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างไฟฟ้า ที่สังกัดสถานศึกษาเอกชน

จำนวน 102 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 26.4 เมื่อรวมนักเรียนปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและเอกชน จำนวน 147 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 38.1

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัย จำนวน 32 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 8.3 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ที่สังกัดสถานศึกษาเอกชนจำนวน 30 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 7.8 เมื่อรวมนักเรียนปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและเอกชน จำนวน 62 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 16.1

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างก่อสร้าง ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยจำนวน 25 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 6.5 นักเรียนปวช.ปีที่ 3 สาขาช่างก่อสร้างที่สถานศึกษาเอกชน จำนวน 15 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 3.9 เมื่อรวมนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและเอกชน จำนวน 40 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 10.4

โดยรวม นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยซึ่งจำแนกตามสาขาวิชาช่างในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 142 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 36.8 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ที่สังกัดสถานศึกษาเอกชนซึ่งจำแนกตามสาขาช่าง ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 244 คน คอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 63.2

ตอนที่ 2 ระดับมูลเหตุจิตใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งนำเสนอเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 5

แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจิตใจโดยรวมและจำแนกเป็นรายด้านของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจิตใจต่อการศึกษต่อ ปวส	N = 386		ระดับมูลเหตุจิตใจ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านความถนัด	3.36	.53	ปานกลาง	6
ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	4.10	.56	มาก	2
ด้านลักษณะของงาน	4.00	.50	มาก	3
ด้านความก้าวหน้า	4.15	.59	มาก	1
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.56	.67	มาก	5
ด้านการเงิน	3.09	.79	ปานกลาง	7
ด้านเศรษฐกิจ	3.79	.59	มาก	4
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.07	.67	ปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยรวม	3.64	.42	มาก	

จากตารางที่ 5 แสดงว่าระดับมูลเหตุจิตใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความถนัด ด้านการเงิน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัดของนักเรียน ปวช.

ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาระดับ ปวส.

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ด้านความถนัด	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. เคยทำคะแนนได้ดีมาก่อนใน แผนกช่างอุตสาหกรรม	3.34	.72	ปานกลาง
2. มีความถนัดทางด้านช่าง อุตสาหกรรม	3.65	.74	มาก
3. การเรียนวิชาชีพ ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัด ในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก	3.71	.85	มาก
4. เคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรม มาก่อน	2.73	1.01	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาระดับ ปวส.ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านความถนัด มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ มูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71) มูลเหตุจูงใจที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรมมาก่อน

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาคือระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาคือ ปวส. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. สนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	4.36	.79	มาก
2. ชอบเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	4.33	.74	มาก
3. เป็นวิชาชีพที่แสดงความสามารถพิเศษส่วนตัว	3.80	.87	มาก
4. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมกำหนดเวลาเรียนไว้ไม่นานเกินไป	3.89	.88	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	.56	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาคือ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สนใจการศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.89) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ เป็นวิชาชีพที่แสดงความสามารถพิเศษส่วนตัว

ตารางที่ 8

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงานของ นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ด้านลักษณะของงาน	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะและ ความสามารถพิเศษเฉพาะตน	4.07	.79	มาก
2. เป็นอาชีพอิสระ	4.16	.83	มาก
3. เป็นอาชีพที่สนุกและท้าทาย ความสามารถ	4.15	.80	มาก
4. เป็นอาชีพที่ให้บริการแก่สังคม	4.14	.87	มาก
5. เป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ช่วยธำรง รักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.18	.99	ปานกลาง
6. เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	3.91	.86	มาก
7. เป็นอาชีพหางานทำง่าย	4.25	.81	มาก
8. เป็นอาชีพมีรายได้ดี	4.11	.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	.50	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของงาน มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจในระดับมากจำนวน 7 ข้อ ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ มูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นอาชีพหางานทำง่าย (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมาคือ เป็นอาชีพอิสระและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ช่วยธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ตารางที่ 9

แสดงว่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานรัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ด้านความก้าวหน้า	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. สามารถหารายได้พิเศษระหว่างเรียนได้	3.78	.97	มาก
2. เป็นอาชีพที่สุจริตก้าวหน้าและมั่นคง	4.24	.80	มาก
3. มีโอกาสประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.04	.93	มาก
4. สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.42	.68	มาก
5. มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้	4.28	.82	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	.59	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ย มูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของมูลเหตุ

งูใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มวลเหตุของใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (ค่าเฉลี่ย 4.42) รองลงมาคือ มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สามารถหารายได้พิเศษระหว่างเรียนได้

ตารางที่ 10

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมวลเหตุของใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส.

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มวลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	N = 386		ระดับมวลเหตุของใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. เป็นอาชีพที่มีเกียรติยศได้รับ การยกย่องนับถือ	3.46	.88	ปานกลาง
2. เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียง ให้วงศ์ตระกูล	3.43	.90	ปานกลาง
3. ช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่ สร้างความเด่นให้ตนเองเหนือ เพื่อนฝูง	3.22	.92	ปานกลาง
4. วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น สูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและ ยอมรับกันอย่างดีในตลาด แรงงาน	4.12	.75	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	.67	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 10 แสดงว่าระดับมูลเหตุใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษา ต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของมูลเหตุใจอยู่ในระดับมากมีจำนวน 1 ข้อ และระดับปานกลาง มีจำนวน 3 ข้อ มูลเหตุใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีตลาดแรงงาน (ค่าเฉลี่ย 4.12) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่สร้างความเด่นให้ตนเองเหนือเพื่อนฝูง

ตารางที่ 11

แสดงว่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุใจด้านการเงิน ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ด้านการเงิน	N = 386		ระดับมูลเหตุใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะ ให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม	3.43	.88	ปานกลาง
2. โรงเรียนมีเงินทุนเพื่อการศึกษา	3.03	1.16	ปานกลาง
3. เงินทุนกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้ เพื่อการศึกษาเสียดอกเบี้ยต่ำ	3.33	1.20	ปานกลาง
4. ทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้ รับมาจากด้านอื่น ๆ	2.57	1.16	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.09	.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงระดับมูลเหตุใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ด้านการเงิน มีค่า

เฉลี่ย มูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางมูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.43) รองลงมาคือ เงินทุนกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้เพื่อการศึกษาเสียดอกเบี้ยต่ำ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้รับมาจากด้านอื่น ๆ

ตารางที่ 12

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดศึกษารัฐบาลและเอกชนต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ด้านเศรษฐกิจ	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา	3.07	1.14	ปานกลาง
2. การเรียนช่างอุตสาหกรรมจะได้ทำงานเงินเดือนสูง	3.74	.79	มาก
3. ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมมาก	4.29	.79	มาก
4. ตลาดแรงงานในประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม	4.11	.72	มาก
5. การมีโอกาสไปทำงานในต่างประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม	3.74	.90	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 12 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ด้าน เศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของมูลเหตุ จูงใจอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 4 ข้อและระดับปานกลาง มีจำนวน 1 ข้อ มูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูง สุด คือ ประเทศชาติต้องการแรงงาน ประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมมาก (ค่า เฉลี่ย 4.29) รองลงมาคือ ตลาดแรงงานในประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา

ตารางที่ 13

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	N = 386		ระดับมูลเหตุจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. การศึกษาต่อโดยบิดามารดา แนะนำ	3.26	1.12	ปานกลาง
2. การศึกษาต่อความเพื่อน ๆ	2.52	1.06	ปานกลาง
3. การศึกษาต่อโดยครู-อาจารย์ แนะนำ	3.19	1.03	ปานกลาง
4. การศึกษาต่อโดยผู้อุปการะ ด้านการเงินที่มีใบบิดามารดา ต้องการ	2.45	1.29	น้อย
5. การยึดแนวทางประกอบอาชีพ ตามบุคคลอื่นเป็นแบบอย่าง	3.10	1.11	ปานกลาง
6. คนในสังคมให้ความนิยมอาชีพ ทางช่างอุตสาหกรรมมาก	3.92	.89	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	.67	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 13 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 1 ข้อ ระดับปานกลาง มีจำนวน 4 ข้อ และระดับน้อยมีจำนวน 1 ข้อ มูลเหตุจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คนในสังคมให้ความนิยมนอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) รองลงมาคือ การศึกษาต่อโดยบิดามารดาแนะนำและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การศึกษาต่อโดยผู้อุปการะด้านการเงินที่มีใช้บิดามารดาต้องการ

ตารางที่ 14

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจ โดยรวมและจำแนกนักเรียนตามสถานศึกษา ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ	สถานศึกษา							
	สังกัดสถานศึกษารัฐบาล				สังกัดสถานศึกษาเอกชน			
	X	S.D.	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	X	S.D.	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านความถนัด	3.39	.48	ปานกลาง	6	3.34	.56	ปานกลาง	6
2. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	4.21	.47	มาก	2	4.03	.60	มาก	2
3. ด้านลักษณะของงาน	4.06	.46	มาก	3	3.96	.51	มาก	3
4. ด้านความก้าวหน้า	4.25	.50	มาก	1	4.10	.63	มาก	1
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.61	.63	มาก	5	3.52	.70	มาก	5
6. ด้านการเงิน	3.14	.72	ปานกลาง	7	3.06	.84	ปานกลาง	8
7. ด้านเศรษฐกิจ	3.87	.51	มาก	4	3.75	.61	มาก	4
8. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.06	.71	ปานกลาง	8	3.08	.66	ปานกลาง	7
ค่าเฉลี่ยรวม	3.70	.36	มาก		3.61	.44	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 14 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษาเอกชนในการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความถนัด ด้านการเงิน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสถานศึกษาเอกชนมีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านเศรษฐกิจ นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 15

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวมและจำแนกตามสาขา

วิชาของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อ ปวส.

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาต่อ	สาขาวิชา											
	ช่างยนต์			ช่างไฟฟ้า			ช่างอิเล็กทรอนิกส์			ช่างก่อสร้าง		
	\bar{x}	S.D	ระดับ มูลเหตุ จูงใจ	\bar{x}	S.D	ระดับ มูลเหตุ จูงใจ	\bar{x}	S.D	ระดับ มูลเหตุ จูงใจ	\bar{x}	S.D	ระดับมูล เหตุจูงใจ
1. ด้านความ ถนัด	3.39	.49	ปาน กลาง	3.33	.56	ปาน กลาง	3.33	.56	ปาน กลาง	3.39	.48	ปาน กลาง
2. ด้านความสนใจและเหตุผล ส่วนตัว	4.04	.53	มาก	4.13	.57	มาก	4.12	.57	มาก	4.11	.59	มาก
3. ด้านลักษณะ ของงาน	3.97	.47	มาก	4.01	.46	มาก	4.00	.55	มาก	4.00	.64	มาก
4. ด้านความ ก้าวหน้า	4.10	.55	มาก	4.23	.55	มาก	4.23	.64	มาก	3.93	.72	มาก
5. ด้านเกียรติ ยศชื่อเสียง	3.45	.58	ปาน กลาง	3.63	.68	มาก	3.68	.73	มาก	3.48	.83	ปาน กลาง
6. ด้านการเงิน	3.07	.78	ปาน กลาง	3.14	.80	ปาน กลาง	3.12	.77	ปาน กลาง	2.93	.85	ปาน กลาง
7. ด้านเศรษฐกิจ	3.70	.57	มาก	3.85	.56	มาก	3.87	.60	มาก	3.78	.63	มาก
8. ด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้อง	3.12	.61	ปาน กลาง	3.06	.67	ปาน กลาง	3.14	.78	ปาน กลาง	2.87	.71	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.61	.36	มาก	3.67	.41	มาก	3.69	.45	มาก	3.56	.54	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรม สาขา ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ในการเข้าศึกษาต่อ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านความถนัด ด้านการเงิน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเศรษฐกิจ นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักเรียนปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมสาขาช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนปวช. ปีที่ 3 สาขาช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัดด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียนปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาและ สังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 16

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชาของนักเรียนปวช.

ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจต่อ การศึกษาต่อ จำแนก ตามสาขาวิชา	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	3.66	มาก	3.59	มาก	3.61	มาก
ช่างไฟฟ้า	3.70	มาก	3.66	มาก	3.67	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.77	มาก	3.59	มาก	3.69	มาก
ช่างก่อสร้าง	3.67	มาก	3.37	ปานกลาง	3.56	มาก
รวม	3.70	มาก	3.61	มาก	3.64	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตัวแปรด้านสถานศึกษาของนักเรียน พบว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก และจากตัวแปรด้านสาขาวิชาพบว่านักเรียนช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้างมีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 17

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจโดยรวมของนักเรียนปวช.

ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	.911	1	.911	5.368*	.021
สาขาวิชาช่าง	.825	3	.275	1.620	.184
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง	.656	3	.219	1.288	.278
สถานศึกษากับสาขาวิชา					
ความคลาดเคลื่อน	64.167	378	.170		
ทั้งหมด	66.433	385	.173		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

2. นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส.ประเภทช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัดของนักเรียนปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภท
วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน ความถนัด ต่อการศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	3.37	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.39	ปานกลาง
ช่างไฟฟ้า	3.45	ปานกลาง	3.27	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.32	ปานกลาง	3.34	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
ช่างก่อสร้าง	3.43	ปานกลาง	3.32	ปานกลาง	3.39	ปานกลาง
รวม	3.39	ปานกลาง	3.34	ปานกลาง	3.36	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมที่
สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านความถนัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา
ตัวแปรสถานศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปาน
กลางเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 19

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านความถนัด ของนักเรียน
ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	.320	1	.320	1.137	.287
สาขาวิชาช่าง	.416	3	.139	.493	.687
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง	.806	3	.269	.955	.414
สถานศึกษากับสาขาวิชา					
ความคลาดเคลื่อน	106.281	378	.281		
ทั้งหมด	107.797	385	.280		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 แสดงว่า

1. นักเรียนปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม ด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการ

ศึกษาคู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี
แตกต่างกัน

ตารางที่ 20

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน ความสนใจและ เหตุผลส่วนตัว ต่อการศึกษาคู่	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	4.15	มาก	3.99	มาก	4.04	มาก
ช่างไฟฟ้า	4.24	มาก	4.09	มาก	4.13	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	4.23	มาก	4.00	มาก	4.12	มาก
ช่างก่อสร้าง	4.21	มาก	3.95	มาก	4.11	มาก
รวม	4.21	มาก	4.03	มาก	4.10	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรมที่
สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ต่อการเข้าศึกษาคู่ระดับ ปวส. ประเภทวิชา
ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถานศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจ
อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 21

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุของใจด้านความสนใจและ
 เหตุผลส่วนตัว ของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อ
 การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	2.681	1	2.681	8.657**	.003
สาขาวิชาช่าง	.638	3	.213	.687	.560
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	.138	3	.046	.148	.931
ความคลาดเคลื่อน	117.078	378	.310		
ทั้งหมด	120.578	385	.313		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 21 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุของใจต่อการเข้าศึกษาต่อ ปวส.ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุของใจต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุของใจต่อการเข้าศึกษาต่อปวส.ประเภทช่างอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงานของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน ลักษณะของงาน ต่อการศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
	ช่างยนต์	4.00	มาก	3.96	มาก	3.97
ช่างไฟฟ้า	4.05	มาก	4.00	มาก	4.01	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	4.13	มาก	3.87	มาก	4.00	มาก
ช่างก่อสร้าง	4.10	มาก	3.83	มาก	4.00	มาก
รวม	4.06	มาก	3.96	มาก	4.00	มาก

จากตารางที่ 22 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านลักษณะของงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถานศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 23

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงาน
ของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	1.001	1	1.001	4.057*	.045
สาขาวิชาช่าง	.140	3	.047	.189	.904
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	.827	3	.276	1.117	.342
ความคลาดเคลื่อน	93.282	378	.247		
ทั้งหมด	95.229	385	.247		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส.ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านลักษณะของงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่านักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน
2. นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้านลักษณะของงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาค่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน ความก้าวหน้า ต่อการศึกษาค่	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	4.21	มาก	4.05	มาก	4.10	มาก
ช่างไฟฟ้า	4.22	มาก	4.24	มาก	4.23	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	4.40	มาก	4.05	มาก	4.23	มาก
ช่างก่อสร้าง	4.15	มาก	3.55	มาก	3.93	มาก
รวม	4.25	มาก	4.10	มาก	4.15	มาก

จากตารางที่ 24 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่
สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาค่ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
จังหวัดอุดรธานี ด้านความก้าวหน้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถาน
ศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 25

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความก้าวหน้า
 ของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคือ
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภท
 วิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	2.687	1	2.687	8.183**	.004
สาขาวิชาช่าง	4.537	3	1.512	4.605**	.004
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	3.327	3	1.109	3.376*	.018
ความคลาดเคลื่อน	124.149	378	.328		
ทั้งหมด	133.982	385	.348		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 25 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาคือปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาคือปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าว

หน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แยกต่างกัน

ตารางที่ 26

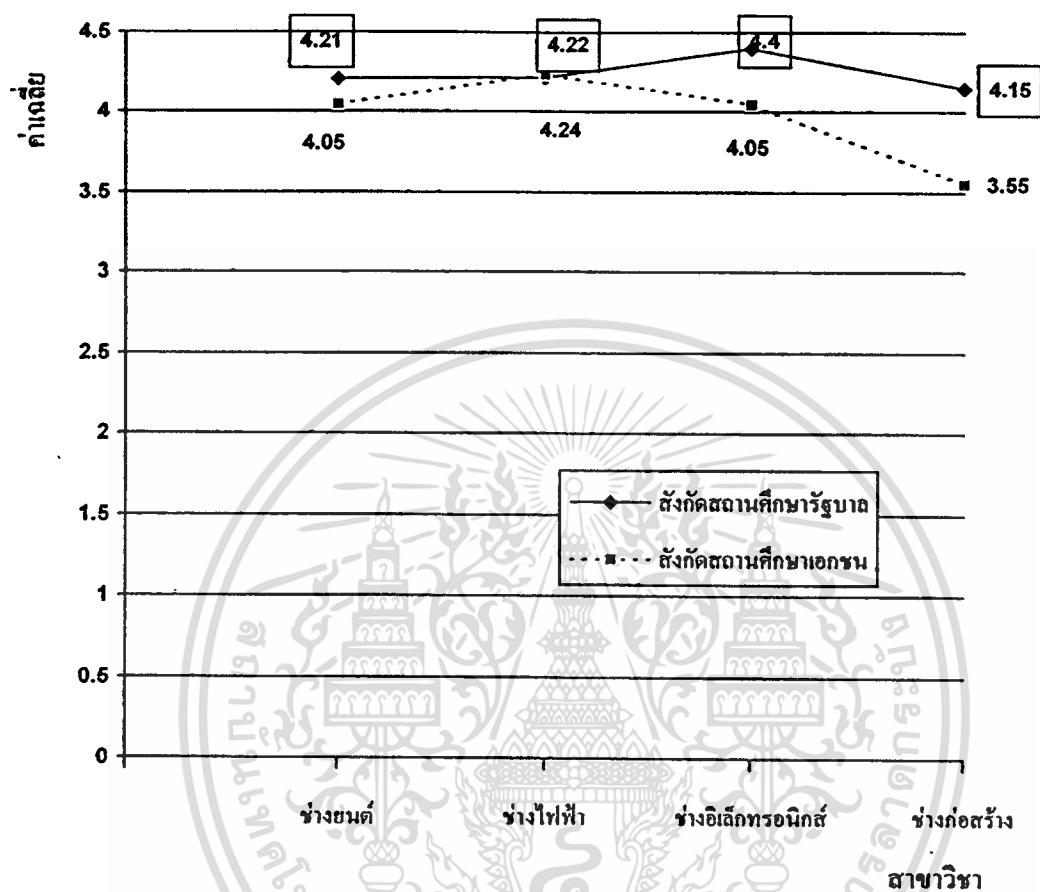
การทดสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้าของนักเรียน
ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ต่อการ
ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

นักเรียน ปวส. ปีที่ 3		ช่างก่อสร้าง	ช่างยนต์	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	ช่างไฟฟ้า
สาขาวิชา	\bar{x}	3.9250	4.0978	4.2323	4.2327
ช่างก่อสร้าง	3.9250	-	-	*	*
ช่างยนต์	4.0978	-	-	-	-
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	4.2323	-	-	-	-
ช่างไฟฟ้า	4.2327	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 แสดงว่า นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า และสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มี
ระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม อยู่ในระดับมากกว่านักเรียนปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่าง
อิเล็กทรอนิกส์มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 24 สามารถแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชา
ช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุจูงใจนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาระ
ดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความก้าวหน้า
ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุของใจด้านความก้าวหน้า ของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาภาคระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 27

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน เกียรติยศชื่อเสียง ต่อการศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	3.48	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง	3.45	ปานกลาง
ช่างไฟฟ้า	3.58	มาก	3.65	มาก	3.63	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.75	มาก	3.60	มาก	3.68	มาก
ช่างก่อสร้าง	3.72	มาก	3.08	ปานกลาง	3.48	ปานกลาง
รวม	3.61	มาก	3.52	มาก	3.56	มาก

จากตารางที่ 27 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่
สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัด อุดรธานี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตัวแปร
สถานศึกษาของนักเรียนพบว่าระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก และตัวแปรสาขาวิชาช่างพบว่า
นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมูลเหตุ
จูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 28

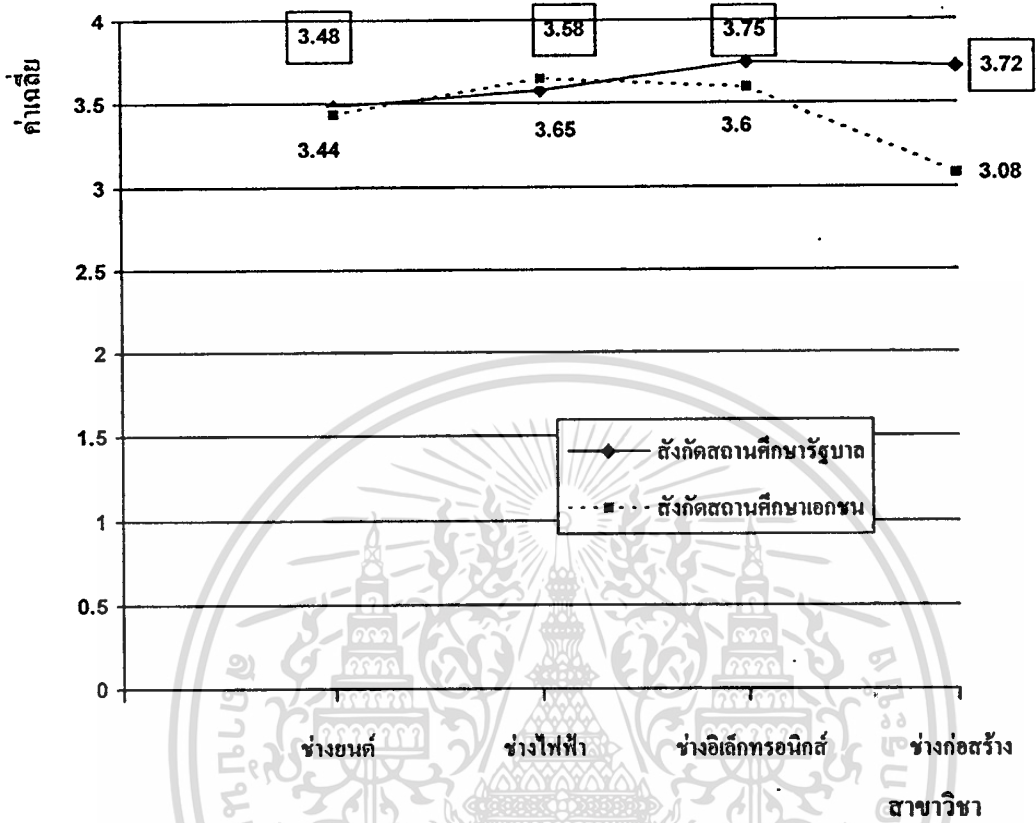
แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุของใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง
ของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	.627	1	.627	1.417	.235
สาขาวิชาช่าง	3.222	3	1.074	2.426	.065
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	3.718	3	1.239	2.799*	.040
ความคลาดเคลื่อน	167.365	378	.443		
ทั้งหมด	175.030	385	.455		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อมูลในตารางที่ 27 สามารถแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาของนักเรียนกับสาขาวิชาช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุของใจนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างเกี่ยวกับระดับมูลเหตุของใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 29

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านการเงินของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน การเงินต่อ การศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	3.13	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง
ช่างไฟฟ้า	3.13	ปานกลาง	3.15	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.23	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	3.12	ปานกลาง
ช่างก่อสร้าง	3.07	ปานกลาง	2.68	ปานกลาง	2.93	ปานกลาง
รวม	3.14	ปานกลาง	3.06	ปานกลาง	3.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถานศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 30

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านการเงินของ
นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชา
ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	.951	1	.951	1.504	.221
สาขาวิชาช่าง	1.984	3	.661	1.046	.372
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	1.573	3	.524	.829	.478
ความคลาดเคลื่อน	238.877	378	.632		
ทั้งหมด	243.110	385	.631		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษานักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการ

ศึกษาค่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี
แตกต่างกัน

ตารางที่ 31

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจของนักเรียน ปวช.ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.)
ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน เศรษฐกิจต่อการ ศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
		ระดับมูล เหตุจูงใจ		ระดับมูล เหตุจูงใจ		ระดับมูล เหตุจูงใจ
	\bar{x}		\bar{x}		\bar{x}	
ช่างยนต์	3.82	มาก	3.66	มาก	3.70	มาก
ช่างไฟฟ้า	3.86	มาก	3.84	มาก	3.85	มาก
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.97	มาก	3.76	มาก	3.87	มาก
ช่างก่อสร้าง	3.83	มาก	3.68	มาก	3.78	มาก
รวม	3.87	มาก	3.75	มาก	3.79	มาก

จากตารางที่ 31 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถานศึกษาของนักเรียนและตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่า ระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 32
 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจของ
 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อ
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท
 วิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	1.163	1	1.163	3.482	.063
สาขาวิชาช่าง	1.770	3	.590	1.767	.153
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	.505	3	.168	.504	.680
ความคลาดเคลื่อน	126.239	378	.334		
ทั้งหมด	129.820	385	.337		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษานักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการ

ศึกษาค่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี
แตกต่างกัน

ตารางที่ 33

แสดงค่าเฉลี่ยระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

มูลเหตุจูงใจด้าน บุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาต่อ	สถานศึกษา				รวม	
	สังกัดสถานศึกษา รัฐบาล		สังกัดสถานศึกษา เอกชน			
	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ	\bar{x}	ระดับมูล เหตุจูงใจ
ช่างยนต์	3.11	ปานกลาง	3.13	ปานกลาง	3.12	ปานกลาง
ช่างไฟฟ้า	3.03	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง	3.06	ปานกลาง
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.17	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง
ช่างก่อสร้าง	2.87	ปานกลาง	2.87	ปานกลาง	2.87	ปานกลาง
รวม	3.06	ปานกลาง	3.08	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 33 แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจ นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชนต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาตัวแปรสถานศึกษานักเรียน และตัวแปรสาขาวิชาช่าง พบว่าระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 34

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับมูลเหตุใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียน
ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	d.f.	M.S.	F	Sig.
สถานศึกษา	.003	1	.003	.006	.940
สาขาวิชาช่าง	2.262	3	.754	1.652	.177
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับสาขาวิชา	.095	3	.032	.070	.976
ความคลาดเคลื่อน	172.498	378	.456		
ทั้งหมด	174.917	385	.454		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 แสดงว่า

1. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุใจต่อการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา นักเรียนกับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษามูลเหตุจูงใจ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมุติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ
 - 7.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้
 - 7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดอุดรธานีที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกันมีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ของสถานศึกษาทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน จังหวัดอุดรธานีแบ่งเป็นสถานอาชีวศึกษาภาครัฐบาล 3 แห่ง (สังกัดกรมอาชีวศึกษา) และภาคเอกชน 5 แห่ง (สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน) รวมทั้งสิ้น 386 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อทราบระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 8 ด้าน จำนวน 40 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเองโดยกรมอาชีวศึกษาออกหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยในจังหวัดอุดรธานี 3 แห่ง และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ออกหนังสือถึงหัวหน้าสถานศึกษาเอกชนอีก 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วมีความสมบูรณ์ 386 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ระดับมูลเหตุของใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus (SPSS/PC+)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษามูลเหตุของใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี 8 ด้าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความถนัด พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก” ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “เคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรมมาก่อน”

2. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “สนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “เป็นวิชาชีพที่แสดงความสามารถพิเศษส่วนตัว”

3. ลักษณะของงาน พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “เป็นอาชีพหางานทำง่าย” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “เป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ ช่วยธำรงรักษา

ศิลปวัฒนธรรมของชาติ”

4. ความก้าวหน้า พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “สามารถหารายได้พิเศษระหว่างเรียนได้”

5. เกียรติยศชื่อเสียง พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงาน” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่สร้างความเด่นให้ตนเองเหนือเพื่อนฝูง

6. การเงิน พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “เงินที่บิดามารดา หรือ ผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้รับมาจากด้านอื่นๆ”

7. เศรษฐกิจ พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมมาก” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา”

8. บุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “คนในสังคมให้ความสำคัญอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก” ข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “การศึกษาต่อโดยผู้อุปการะด้านการเงินที่มีโช้บิคารมารถาต้องการ”

ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจ 8 ด้าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน ต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านความถนัด

1.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและ สังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อ ระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

1.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

1.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัด ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

2. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

2.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัด

สถานศึกษารัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. แตกต่างกัน

2.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

2.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบ ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนมีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

แต่ไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

3. ด้านลักษณะของงาน

3.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และ นักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. แตกต่างกัน

3.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

3.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบ ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงาน ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน”

แต่ไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงาน ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

4. ด้านความก้าวหน้า

4.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

4.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

4.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างที่เรียนมีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบ ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่าง

ต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความก้าวหน้า ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

5.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัย และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและนักเรียนสังกัด สถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

5.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชา ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

5.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบ ไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดสถานศึกษาวิทยาลัยและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

6. ด้านการเงิน

6.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัย และ สังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษาวิทยาลัย และ นักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

6.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

6.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านการเงิน ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

7. ด้านเศรษฐกิจ

7.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

7.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

7.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภท

วิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน ที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่าง ต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านเศรษฐกิจต่อการศึกษาาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

8. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

8.1 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษา รัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

8.2 นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ไม่แตกต่างกัน

8.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ดังนั้นผลการทดสอบไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า “นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดสถานศึกษารัฐบาล และสังกัดสถานศึกษาเอกชน ที่เลือกเรียนสาขาวิชาช่าง ต่างกัน มีระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต่อการศึกษาาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน”

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีประเด็นที่ค้นพบที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. มุลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี

1.1 ด้านความถนัด

ผลการวิจัยพบว่า มุลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก”

ความถนัดมีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาเรียนอย่างมาก ซึ่งตรงกับแนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors theory) เป็นทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยา ซึ่งพิจารณาถึงความแตกต่างของบุคคล (Individual Differences) ดังนั้นองค์ประกอบของบุคคลต่อการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความถนัด (วัชร ทรัพย์มี, 2523 : 13-17)

Frank Parsons เสนอทฤษฎีและขั้นตอนในการเลือกอาชีพ คือบุคคลต้องวิเคราะห์ตนเอง เช่น ความถนัด จุดอ่อนจุดแข็ง แล้วจึงวิเคราะห์หาอาชีพว่าอาชีพใดที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน จึงค่อยพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพ (สถิต วงศ์สวรรค์, 2525 : 17-19)

จะเห็นได้ว่าแนวความคิดทางทฤษฎีในการเลือกอาชีพซึ่งก็คือการเลือกสาขาวิชาเรียน ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความถนัด เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจ เมธี ปิตันธนา นนท์ (2533 : 24-27) ได้ให้ทัศนะว่าในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาในสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษานั้น จะต้องพิจารณา ความถนัด และองค์ประกอบอื่นๆ เช่น เจตคติ ความต้องการของผู้สมัครเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งสอดคล้องกับ อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 21-24) ได้พูดถึงลักษณะงานอาชีพทุกชนิดต้องการความรู้และทักษะโดยเฉพาะ ผู้เรียนจึงควรสำรวจความสนใจ และความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาในสาขาวิชาใดได้ดีต้องมีการวิเคราะห์ตนเองอย่างตรงไปตรงมา ควรเลือกอาชีพในสาขาที่เรามีความถนัดจะทำให้เกิดความพอใจและมีความสุขในงาน ทำให้สามารถทำงานให้เจริญก้าวหน้าได้ ตรงกับแนวคิดของ George E. Myers (1953 : 67) เชื่อว่าถ้าบุคคลได้เลือกอาชีพ ตามความถนัดของเขาแล้วบุคคลจะเกิดความสุขและประสบผลสำเร็จในอาชีพ

Welter James Greenleaf (1955 : 21) ความถนัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเลือกอาชีพของคน

ในส่วนการวิจัยรายชื่อในด้าน ความถนัด ซึ่งปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุดคือ “การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก” แสดงให้เห็นว่ามูลเหตุจูงใจของผู้ตอบตรงกับหลักวิชาช่างอุตสาหกรรมที่ว่าจะต้องเน้นทักษะมากกว่าการท่องจำ ดังนั้น สถานศึกษารัฐบาลและเอกชน ควรจัดประชุมสัมมนา ครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมจะต้องสอนโดยการเน้นกระบวนการในด้านทักษะพิสัยและครูผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งทักษะและมีความถนัดในงานช่างฝีมือ

1.2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคณะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “สนใจการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม”

ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว มีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาเรียนอย่างมาก ซึ่งตรงกับแนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors theory) เป็นทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยา ซึ่งพิจารณาถึงความแตกต่างของบุคคล (Individual Differences) ดังนั้นองค์ประกอบของบุคคลต่อการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความถนัด (วัชรวิ ทรัพย์มี, 2523 : 13-17)

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของ Donald E. Super ซึ่งยอมรับว่าค่านิยมมนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจและบุคลิกภาพในการเลือกอาชีพเด็กต้องเข้าใจตนเอง รู้จุดอ่อนจุดแข็งความสนใจและความสามารถของตนเอง (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528 : 64-68)

David Tiedman และ Robert o' Hara ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจในการเลือกอาชีพและเลือกสาขาวิชาเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะแรกเป็นการเตรียมเลือกอาชีพและสาขาวิชา โดยการสำรวจตัวเองถึง ความสนใจ ความสามารถและความต้องการ ระยะที่ 2 ขึ้นตัดสินใจเลือกอาชีพและตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาที่ต้องการ (พล แสงสว่าง, 2529 : 64-68)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพ J.L. Holland ได้ให้หลักการว่า บุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตน ซึ่งบุคลิกภาพจะเกี่ยวข้องกับความสนใจ เช่น คนที่สนใจเกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ชอบเสี่ยง ชอบแสดงออก มีความกระตือรือร้น บุคลิกภาพต่างๆ ไปก็จะเข้าสังคมได้ดี

เปิดเผยช่วงพูด มีความสามารถในการควบคุมดูแล อาชีพที่เหมาะสมกับคนในกลุ่มนี้ นายหน้า ผู้จัดการ โฆษก นักแสดง ทนายความ เป็นต้น (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528 : 53-58)

จะเห็นได้ว่าแนวความคิดทางทฤษฎีในการเลือกอาชีพซึ่งกันคือ การเลือกสาขาวิชาเรียน ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความสนใจและเหตุผลส่วนตัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจซึ่งสอดคล้องกับ อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 21-24) ได้พูดถึงลักษณะงานอาชีพทุกชนิด ต้องการความรู้และทักษะโดยเฉพาะ ผู้เรียนจึงควรสำรวจความสนใจและความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาในสาขาวิชาใดได้คือต้องมีการวิเคราะห์ตนเองอย่างตรงไปตรงมา ควรเลือกอาชีพในสาขาที่เรามีความสนใจจะทำให้เกิดความพอใจและมีความสุขในงานทำให้สามารถทำงานให้เจริญก้าวหน้าได้ ความสนใจและความต้องการส่วนตัวเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นอย่างมาก ตรงกับแนวคิดของ George E. Myers (1953 : 67) เชื่อว่า ถ้าบุคคลได้เลือกอาชีพ ตามความสนใจและความสามารถของเขาแล้ว บุคคลจะเกิดความสุขและจะประสบผลสำเร็จในอาชีพ Walter James Greenleaf (1955 : 21) ความสนใจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญและมีความสัมพันธ์มากต่อการเลือกอาชีพของคน

ในส่วนการวิจัยรายชื่อในด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ซึ่งปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “สนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม” แสดงให้เห็นว่ามุลเหตุจูงใจของผู้ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นอย่างมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการของตลาดแรงงานด้านอุตสาหกรรมมีค่อนข้างสูง ซึ่ง ถัดมา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พบว่าองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพใน 8 ประการ ความสนใจจัดอยู่ในลำดับที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับ ประมวล ศิริพันธ์แก้ว (2513 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเหตุผลของนักเรียน ม.ศ 3 และม.ศ 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนสูง พบว่า ความสนใจในการเลือกเรียนครู ก็เพื่อต้องการให้ความรู้แก่เด็ก เพื่อให้เขาเป็นพลเมืองดี และอาชีพครูเป็นอาชีพที่มั่นคง ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ไยสิทธิ์ ไกรคุมาศย์ (2532 : บทคัดย่อ) พบว่า การเลือกแผนการเรียนของนักเรียนที่ถูกต้องจะเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพในอนาคต และจะทำให้ผู้เรียนสามารถออกไปประกอบอาชีพตามที่ตนถนัด ดังนั้น โรงเรียนจึงควร

แนะนำให้นักเรียนรู้จักตนเอง ความสามารถและความสนใจ เพื่อให้สามารถเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพตามความต้องการ

1.3 ด้านลักษณะของงาน

ผลการวิจัยพบว่ามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุดคือ “เป็นอาชีพหางานทำง่าย”

ข้อที่น่าสังเกตของมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านลักษณะของงาน คะแนนเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจของแต่ละข้อในด้านนี้อยู่ในระดับมากเกือบจะทุกข้อยกเว้นข้อที่ว่า “เป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ช่วยธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ” เท่านั้นที่อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีมูลเหตุจูงใจค่อนข้างสอดคล้องกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยในรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ในด้านลักษณะของงานมีผลการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้ นั่น ประจักษ์จิตร (2515 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพตามลักษณะของงานเป็นอันดับ 2 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดาเลือกลักษณะงานเป็นอันดับ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยที่ว่ามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อการศึกษาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านลักษณะของงานอยู่ในอันดับ 3

ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า กรมอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงนโยบายจากจุดเน้น 7 ประการ เป็นเป้าหมาย 10 ประการ คือ (กรมอาชีวศึกษา, 2534 : 30)

1. สนองความต้องการตลาดแรงงาน
2. จัดการเทคโนโลยีใหม่
3. ส่งเสริมอาชีพอิสระ
4. การสอนระยะสั้นสู่ประชา
5. พัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอน
6. งานอาชีวะครบวงจรได้มาตรฐาน

7. เร่งคุณภาพงานนักศึกษา
8. พัฒนาครู-อาจารย์
9. ประสานสัมพันธ์มวลชน
10. เพิ่มประสิทธิผล วิเคราะห์วิจัย

จะเห็นได้ว่า เป้าหมาย 10 ประการ ในลำดับที่ 1 และ 3 คือ การสนองความต้องการตลาดแรงงานและส่งเสริมอาชีพอิสระเป็นเหตุผลที่น่าจะเป็นมูลเหตุจูงใจในข้อนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “เป็นอาชีพหางานทำง่าย” เพราะตลาดแรงงานมีความต้องการทางช่างฝีมือมากในปัจจุบันนี้

1.4 ด้านความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุดคือ “สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้”

เป็นที่น่าสังเกตของมูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ด้านความก้าวหน้า คะแนนเฉลี่ยของมูลเหตุจูงใจของแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเหมือนกับระดับคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้าน แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีมูลเหตุจูงใจค่อนข้างสอดคล้องกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยในรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ในด้านความก้าวหน้ามีผลการวิจัยและทฤษฎี ซึ่งสอดคล้องดังนี้

ทฤษฎีของ Eli Ginzberg ได้กล่าวถึงกระบวนการในการตัดสินใจในการเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายด้าน เช่น โอกาสก้าวหน้า ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและความกดดันจากสภาพแวดล้อม (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528 : 67)

ความก้าวหน้าเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนา William J. Melamey เชื่อว่าคนมีความต้องการจากการทำงานอย่างน้อยที่สุด 10 ประการ และ 1 ใน 10 ประการนั้นคือโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน โดยให้ทัศนะว่า (สมพงษ์ เกษมสิน, 2514 : 403-406)

ตราบใดที่คนเรายังมีความหวังที่จะก้าวหน้าก็ย่อมมีกำลังใจที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในการปฏิบัติงานนั้นๆ ให้ลุล่วงไปด้วยกำลังใจที่เต็มใจ แต่ถ้าตราบใดผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกหมด

หวังในความก้าวหน้า เขาย่อมขาดกำลังใจในการทำงานและไม่รักงาน ซึ่งเป็นผลให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยด้านความก้าวหน้า สอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยหลายคน สมพงษ์ อภาพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) พบว่าความก้าวหน้าทางอาชีพเป็นเหตุผลจูงใจในการเลือกอาชีพเป็นอันดับ 1 ไชยสิทธิ์ ไกรฤมาศัย (2531 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพที่ทำงานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว ผลการวิจัยครั้งนี้นอกจากสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุคคลหลายคนแล้ว โดยข้อเท็จจริงความก้าวหน้าเป็นความต้องการและเป็นขอดปรารถนาของทุกคน

1.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ผลการวิจัยพบว่า มวลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อปรากฏว่าชื่อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุดคือ “วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงาน”

ผลการวิจัยด้านเกียรติยศชื่อเสียงสอดคล้องกับทฤษฎีดังนี้

R.H. Schaffer (อ้างใน วัชร ทรัพย์มี, 2523:22 - 36) ได้ศึกษาวิจัยและสรุปทฤษฎีในการเลือกอาชีพว่าบุคคลเลือกอาชีพก็เพื่อสนองความต้องการของตนด้านต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 10 ประการและประการที่ 1 คือ ความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น ซึ่งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง Robert Hoppock เป็นผู้นำแนวความคิดทฤษฎีการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพมาประยุกต์และสรุปเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพทั้งนี้ เนื่องจากแต่ละคนมีความต้องการความรัก ความอบอุ่น ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความมั่นคงปลอดภัยเป็นต้น ดังนั้นคนก็จะเลือกลักษณะอาชีพที่สามารถสนองความต้องการของตน

จากแนวคิดของทฤษฎีทั้ง 2 ในการเลือกอาชีพมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า คนจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตน ซึ่งตรงกับทฤษฎีทางจิตวิทยาของ A.H. Maslow ซึ่งได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ เป็น 5 ขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกายหรือของสรีระวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการอาหาร เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ต้องการร่วมสมาคมกับผู้อื่น

3. ความต้องการเข้าพวกเข้าหมู่ (Belonging Needs) ต้องการร่วมสมาคมกับผู้อื่น

4. ความต้องการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) คือต้องการเกียรติยศชื่อเสียง

5. ความต้องการเห็นสภาพความเป็นจริงของตนเอง (Self Actualization) อยากเป็นทุกอย่างตามศักยภาพ (Potential) ของตนเอง

เกียรติยศชื่อเสียงเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งในสังคมไทย เพราะโครงสร้างทางสังคมส่วนใหญ่ยังอยู่ในภาคเกษตรกรรมความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านและญาติพี่น้องในสังคมแบบนี้จะเป็นอย่างแน่นแฟ้น มีความรักใคร่เป็นส่วนตัวเสมือนเป็นวงศ์ญาติญาติ (สนิท สมัยการ, 2530 : 732) ทุกคนรู้จักกันดี แม้อยู่ห่างกันต่างข้างต่างตำบลก็รู้จักมักคุ้นกัน ถ้าผู้ใหญ่พบปะกับเด็กที่ไม่รู้จักก็มักจะไต่ถามขึ้นต้นว่า ลูกใคร พ่อชื่ออะไร แม่ชื่ออะไร (เสฐียร โกเศศ, 2521 : 344) แสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมเป็นอย่างดี ดังนั้น ทุกครอบครัวจึงมักจะอบรมสั่งสอนปลูกฝังค่านิยมให้สมาชิกในครอบครัวรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลของญาติพี่น้อง ถ้าในระดับโรงเรียนครูก็มักจะอบรมสั่งสอนให้รักษาชื่อเสียงของโรงเรียน เกียรติยศชื่อเสียงนับได้ว่าเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของคนไทย จึงถือเสมือนเป็นสมบัติประจำตัว ประจำตระกูลที่ต้องธำรงรักษาไว้ ดังนั้น มูลเหตุจูงใจของนักเรียนต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในครั้งนี้อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยด้านนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุคคลหลายคน

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พบว่าการเข้าศึกษาวิชาชีพของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมแรงจูงใจในลำดับที่ 2 คือ เกียรติยศชื่อเสียง

จิตรอารี เนตรหิน (2513:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2513 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือ เกียรติยศชื่อเสียง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมูลเหตุจูงใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ “วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงาน” ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมได้แสดงฝีมือจนเป็นที่ยอมรับของนายจ้าง ดังนั้นจึงทำให้มูลเหตุจูงใจของข้อนี้อยู่ในระดับสูงสุด

1.6 ด้านการเงิน

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาคณะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม”

ด้านการเงินมีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดทางทฤษฎีเกี่ยวข้องกับด้านการเงิน

ทฤษฎีของ Robert Hoppock ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคล ซึ่งเป็นเหตุผลด้านความจำเป็น คือ ด้านเศรษฐกิจ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมักจะเลือกและประกอบอาชีพเร็วและมักจะเลือกประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในด้านการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีโอกาสเลือกอาชีพได้กว้างขวาง (วัชร ทรัพย์มี , 2523 : 37-38) นอกเหนือจากแนวความคิดทางทฤษฎีดังกล่าวแล้ว Walter James Greenleaf (1955 : 81) ได้ให้ทัศนะว่า นักเรียนบางคนมีความจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา เพราะไม่มีทุนเรียนต่อ ทำให้นักเรียนที่เรียนดีบางคนเรียนต่อในระดับวิทยาลัยไม่ได้ จึงต้องเรียนต่อวิชาชีพและเลือกหาอาชีพทำก่อน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเงิน ดังนี้

ไพรัตน์ วงศ์รุ่ง (2510 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เลือกอาชีพโดยพิจารณาจากปัจจัยด้านทุนทรัพย์เป็นประการหนึ่งนอกเหนือจากปัจจัยอื่นซึ่งสอดคล้องกับราตรีรุ่งโรจน์ดี (2515 : บทคัดย่อ) พบว่า เหตุผลที่ผู้ปกครองนักเรียน ม.ศ. 3 มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อเป็นอันดับแรกมีพิจารณาจากทุนทรัพย์

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม สรุปได้

ว่าแรงจูงใจทางการเงินที่เห็นว่าอาชีพนั้นมีรายได้ดีหางานทำได้ง่าย ไม่มีทุนเรียนอย่างอื่น ซึ่งแรงจูงใจด้านการเงินส่งผลต่อการเลือกเรียน และมีต่อความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพน้อยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อปรากฏว่า ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจในระดับสูงสุดในด้านนี้คือ “เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม” ก็แสดงว่าการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป ผู้เป็นบิดามารดาที่มีฐานะต่ำหรือปานกลางสามารถที่จะส่งบุตรหลานของตัวเองเข้าศึกษาต่อได้ โดยไม่ออกกลางคันและมีโอกาสสูงเพราะระยะเวลาในการส่งเรียนไม่นานเกินไป

1.7 ด้านเศรษฐกิจ

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมมาก”

เศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาเรียนอย่างมาก ซึ่งตรงกับแนวความคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจดังนี้

ทฤษฎีของ R.H:Schaffer ได้สรุปว่า การเลือกอาชีพก็เพื่อสนองความต้องการของคนด้านต่างๆ 10 ประการ และ 1 ใน 10 ประการนั้น คือ ความต้องการมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (วัชรินทร์พรมย์, 2523 : 22-23)

ทฤษฎีของ Robert Hoppock ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคล ซึ่งเป็นเหตุผลด้านความจำเป็น คือ ด้านเศรษฐกิจผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมักจะเลือกและประกอบอาชีพเร็วและมักจะเลือกประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง ในด้านการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีโอกาสเลือกอาชีพได้กว้างขวาง (วัชรินทร์พรมย์, 2523 : 37-38)

ทฤษฎีของ Eli Ginzberg ได้กล่าวถึง การเลือกอาชีพและการเข้าสู่อาชีพนั้น สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและความแตกต่างด้านการศึกษาจะมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การพัฒนาอาชีพต่างกัน เด็กยากจนจะก้าวเข้าสู่อาชีพก่อนเด็กที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย

(นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528 : 66-67)

จากทั้ง 3 ทฤษฎี จะเห็นได้ว่าในด้านเศรษฐกิจต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมและการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งก็หมายถึงผู้ที่มีฐานะยากจน ต้องรีบเรียนให้จบเร็วเพื่อเข้าสู่อาชีพก่อน โดยจะพยายามหาอาชีพที่มีรายได้สูง เพื่อจะช่วยให้ฐานะของตนเองดีขึ้น

ในด้านเศรษฐกิจ มีผลการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

สถาบันทรัพยากรมนุษย์ (2532 : 42) ได้เสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างการจ้างงานอุตสาหกรรมว่า โดยภาคอุตสาหกรรมเริ่มบทบาทการจ้างแรงงานภายในประเทศเมื่อไม่นานมานี้เอง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยในอดีตเป็นประเทศเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น ก็มีการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเช่นกัน

เบ็ญจมาศ เล็กอุทัย (2530: 63) ได้สร้างแบบจำลองมหภาคสำหรับตลาดแรงงานในประเทศไทยโดยสร้างแบบจำลองโครงสร้างทางด้านอุปสงค์แรงงาน ซึ่งถูกกำหนดจากภายนอกคือ กำหนดจากระดับการเจริญเติบโตรายสาขาการผลิต โดยพิจารณาตามสาขาการผลิตทั้งสิ้น 9 สาขาพบว่าแต่ละสาขาวิชาชีพขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและอยู่ในอัตราสูงและส่วนมากจะเป็นภาคอุตสาหกรรม ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมนี้มากจึงส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้มีความต้องการศึกษาต่อ ปวส. ประเภทช่างอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น

1.8 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสูงสุด คือ “ คนในสังคมให้ความนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรม มาก”

ทฤษฎีเกี่ยวกับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมูลเหตุจูงใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ทฤษฎี Anne Roe กล่าวว่า คนเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของคนความต้องการจะได้รับการตอบสนองความมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็กซึ่งจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพ เด็กจะมีบุคลิกภาพอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งจะมีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ คนจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง(วัชร ทรัพย์มี, 2523:20)

ทฤษฎีของ "Robert Hoppock ได้สรุปองค์ประกอบที่จะเป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลด้านต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของเด็กนั้น โดยทั่วไปเด็กจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลใกล้ชิดเช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง เป็นต้น (วัชร ทรัพย์มี, 2523: 38)

ทฤษฎีของ Donald E. Super ได้เสนอเป็นทฤษฎี ซึ่งเป็นพื้นฐานทางการพัฒนาอาชีพ 10 ประการ Super ได้สรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ ได้แก่ พ่อแม่ เด็กที่พ่อแม่มีฐานะดี ทำให้มีโอกาสได้พบคนหลากหลายทำให้เกิดประสบการณ์มากขึ้น จะช่วยสร้างแบบแผนทางอาชีพได้ใกล้เคียงที่ตนต้องการและยอมรับว่าครูแนะแนวจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอาชีพของเด็กทำให้เข้าใจตนเองและเลือกอาชีพตามความต้องการ (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528 : 71-72)

จากแนวความคิดของนักทฤษฎีทั้ง 3 ยอมรับว่าบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้องหรือบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ Roe พิจารณาในแง่แบบแผนการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก Super มองฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ เป็นสำคัญถ้าเด็กที่พ่อแม่มีฐานะดี และได้มีโอกาสพบคนหลายอาชีพ ทำให้ได้รับประสบการณ์มาก Hoppock ได้กล่าวเป็นกลางๆ ว่า โดยทั่วไปเด็กจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

สนั่น ประจงจิตร (2515:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกอาชีพเกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นอันดับสุดท้าย

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) พบว่าอาชีพของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม

สมพงษ์ อาภาพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) พบว่าอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนมีอิทธิพลในการเลือกอาชีพของนักเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามูลเหตุจูงใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ "คนในสังคมให้ความสำคัญอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก" ซึ่งน่าจะมาจากสาเหตุประเทศไทยกำลังพัฒนาด้านอุตสาหกรรมโดยการเปลี่ยนจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคอุตสาหกรรมทำให้ค่านิยมของนักเรียนเปลี่ยนไปเพราะอาชีพด้านวิชาช่างอุตสาหกรรมให้ผลตอบแทนในการทำงานสูงรายได้ดีหางานทำได้ง่ายจึงทำให้สังคมนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก

2. ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) จำแนกตามสถานภาพนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มคือ นักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและนักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านความก้าวหน้า นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีนักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาล มีมูลเหตุจูงใจในด้านนี้สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน สาเหตุสำคัญที่น่าจะเป็นส่วนทำให้นักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน

1. สถานศึกษารัฐบาลมีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนครบทำให้เด็ก ได้ฝึกปฏิบัติมีทักษะและเกิดความมั่นใจในความก้าวหน้าของอาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม

2. สถานศึกษารัฐบาลมีครู-อาจารย์ตรงตามวุฒิและมีความมั่นคงในอาชีพครู จึงทำให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความมั่นใจว่าอาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมจะต้องมีความก้าวหน้าอย่างแน่นอน

3. สถานศึกษารัฐบาล มีการสอบแข่งขันเข้าเรียนเมื่อใครเข้าไปศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลก็จะเกิดความมั่นใจในความสำเร็จและคิดว่าเมื่อจบสถานศึกษารัฐบาลจะสามารถหางานได้ง่ายกว่าสถานศึกษาเอกชน

2.2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีนักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาล มีมูลเหตุจูงใจในด้านนี้สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน สาเหตุสำคัญที่น่าจะเป็นส่วนทำให้นักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน

1. สถานศึกษาของรัฐบาลมีอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ตลอดทั้ง ครู อาจารย์ พร้อมกว่าสถานศึกษาของเอกชนจึงทำให้นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลมีความสนใจที่จะต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.) มากกว่านักเรียนที่สังกัดสถานศึกษาเอกชน

2. สถานศึกษาของรัฐบาลเก็บค่าธรรมเนียมค่าบำรุงการศึกษาหรือค่าหน่วยการเรียนถูกกว่าสถานศึกษาของเอกชน

2.3 ด้านลักษณะของงาน นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีนักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลมีมูลเหตุจูงใจในด้านนี้สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน สาเหตุสำคัญที่น่าจะเป็นส่วนทำให้นักเรียนสังกัดศึกษารัฐบาล มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาเอกชน

สถานศึกษาของรัฐบาลได้จัดการเรียนการสอนมาก่อนสถานศึกษาเอกชนจึงทำให้มีความเด่นชัดในเรื่องการจัดศึกษา ซึ่งนักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลเกิดความเชื่อมั่นว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง เป็นอาชีพที่หางานทำง่ายและมีรายได้ดี

2.4 ด้านเศรษฐกิจ นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็แสดงว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถานศึกษาเอกชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา การเรียนช่างอุตสาหกรรมจะได้งานเงินเดือนสูง ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมมาก ตลาดแรงงานในประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขา ช่าง

อุตสาหกรรมและการมีโอกาสไปทำงานในต่างประเทศต้องการผู้สำเร็จ การศึกษาประเภทช่าง อุตสาหกรรม อยู่ในระดับเดียวกัน

2.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสถานศึกษาเอกชน มีมูลเหตุ จูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตก ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็แสดงว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและ สังกัดสถานศึกษาเอกชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ เป็นอาชีพที่สามารถนำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล ช่างอุตสาหกรรม เป็นอาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงานอยู่ในระดับมาก เท่าเทียมกัน โดยนักเรียนแต่ละสังกัดมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน

2.6 ด้านความถนัด นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็แสดงว่า นักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัด สถานศึกษาเอกชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การเคยทำคะแนนได้ดีมาก่อนในแผนกช่างอุตสาหกรรม การมีความถนัดทางด้านช่างอุตสาหกรรม การเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการ ปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก และการเคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรมมาก่อนอยู่ในระดับปานกลาง เท่า เทียมกัน โดยนักเรียนแต่ละสังกัดมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน

2.7 ด้านการเงิน นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสถานศึกษาเอกชนมีมูลเหตุจูงใจ ต่อ การศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็แสดงว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสังกัดสถาน ศึกษาเอกชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การเงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม โรงเรียนมีเงินทุนเพื่อการศึกษา เงินทุนกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้เพื่อการศึกษาเสียดอกเบี้ยต่ำ ทุน ทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้รับมาจากด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เท่าเทียมกันโดยนักเรียนแต่ ละสังกัดมีความคิดเห็น ไม่ต่างกัน

2.8 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนที่สังกัดสถานศึกษารัฐบาลและสถานศึกษาเอกชน มีมูล เหตุจูงใจ ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก็แสดงว่า การศึกษาต่อโดยบิดามารดา แนะนำ การศึกษาต่อโดยผู้อุปการะ ด้านการเงินที่มีใช้ บิดามารดา ต้องการการยึดแนว

ทางประกอบอาชีพตามบุคคลอื่นเป็นแบบอย่างและคนในสังกัดให้ความนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก อยู่ในระดับปานกลางเท่าเทียมกัน โดยนักเรียนแต่ละสังกัดมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ นักเรียนช่างยนต์นักเรียนช่างไฟฟ้า นักเรียนช่างอิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนช่างก่อสร้างมีมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านความก้าวหน้า นักเรียนปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าและสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมากกว่านักเรียนปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าวิชาช่างไฟฟ้าและช่างอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวข้องกับพัฒนาเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างมากจึงเห็นว่าวิชาชีพด้านนี้ มีความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ ส่วนช่างยนต์และช่างก่อสร้างเห็นว่างานด้านช่างยนต์และงานด้านช่างก่อสร้าง คนทั่วไปก็สามารถ จะทำได้ ส่งผลให้คิดว่ามีความก้าวหน้าช้า ระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อจึงอยู่ในระดับต่ำกว่าช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

3.2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว นักเรียนปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้างมีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมากเท่ากัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะชอบเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม กำหนดเวลาเรียนไว้ไม่นานเกินไปตลอดทั้งเป็นวิชาที่

แสดงความสามารถพิเศษส่วนตัว จึงทำให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร มีความสนใจอยู่ในระดับ
มากทุกกลุ่มสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

3.3 ด้านลักษณะของงาน นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่าง
อิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ
ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมากเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะของ
งานช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถพิเศษเฉพาะคนเป็นอาชีพอิสระ
สนุกและท้าทายความสามารถหางานทำได้ง่าย รายได้ดีและมีความมั่นคง

3.4 ด้านเศรษฐกิจ นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่าง
ก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่าง
อิเล็กทรอนิกส์และช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมากเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษาการ
เรียนช่างอุตสาหกรรมจะได้ทำงานเงินเดือนสูง ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรม
ตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม
เป็นจำนวนมาก

3.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า
ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ
ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างก่อสร้างมีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมากแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายสาขาวิชาพบว่าช่างไฟ
ฟ้าและช่างอิเล็กทรอนิกส์ใช้ทักษะและความชำนาญการที่สูงกว่าช่างยนต์และช่างก่อสร้าง นักเรียน
ช่างไฟฟ้าและช่างอิเล็กทรอนิกส์อาจจะมองว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือเป็นอาชีพ
ที่สามารถนำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล เป็นอาชีพที่สร้างความเด่นให้ตนเองเหนือเพื่อนฝูง

3.6 ด้านความถนัด นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่าง
ก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตก

ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียน ทั้ง 4 กลุ่มคือ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างก่อสร้างมีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความถนัดสามารถฝึกฝนกันได้ จึงไม่ใช่มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3.7 ด้านการเงิน นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเงินไม่ใช่ปัจจัยสำคัญ ต่อระดับมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพราะนักเรียนคิดว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนในระดับนี้ไม่มากและไม่ค่อยผู้ปกครองสามารถที่จะส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนได้โดยไม่ยากนักหรือบางคนอย่าง ได้รับทุนเพื่อการศึกษาหรือเงินกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้เพื่อการศึกษาโดยเสียดอกเบี้ยต่ำ

3.8 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียน ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับ ปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 4 กลุ่มคือ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างก่อสร้าง มีระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดาได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ในการศึกษาต่อหรืออาจเกิดจากการแนะนำในการประกอบอาชีพของครูเกี่ยวกับสังคมปัจจุบันให้ความนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมากกว่าอาชีพอื่น บุคคลที่เกี่ยวข้องจึงไม่มีผลต่อระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษา ระดับ ปวส. มากนัก

4. การปฏิสัมพันธ์ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า โดยรวมมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

4.1 ด้านความก้าวหน้า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจด้านความก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาของนักเรียนและสาขาวิชาช่างด้วยกันทั้งสองอย่าง จึงเป็นการชี้ให้เห็นว่าการหารายได้พิเศษ การประกอบอาชีพได้หลากหลาย ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาของนักเรียนและสาขาวิชาช่าง

4.2 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงว่าสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่ง เท่านั้น ดังนั้นการสนใจศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การชอบเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมการเป็นวิชาชีพที่แสดงความสามารถพิเศษ ส่วนตัว และหลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้ไม่นานเกินไป จึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

4.3 ด้านลักษณะของงาน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจด้านลักษณะของงานขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นการเป็นอาชีพอิสระ การเป็นอาชีพที่สนุกและทำทหายความสามารถการเป็นอาชีพที่ให้บริการแก่สังคม การเป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ช่วยธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ การเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงหางานทำง่ายมีรายได้ดี จึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

4.4 ด้านเศรษฐกิจ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา การเรียนช่างอุตสาหกรรมจะได้ทำงานเงินเดือนสูง ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

ตลอดแรงงานทั้งในและต่างประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม จึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาของนักเรียนหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่ง

4.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมมีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างด้วยกันทั้งสองอย่างจึงเป็นการชี้ให้เห็นว่า วิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่มีเกียรติยศได้รับการยกย่องนับถือ เป็นอาชีพที่สามารถนำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล เป็นอาชีพที่สร้างความเด่นให้ตนเองและวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงาน ทั้งหมดนี้จึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

4.6 ด้านความถนัด มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านความถนัดขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น การเคยทำคะแนนได้ดีมาก่อนในแผนกช่างอุตสาหกรรม การมีความถนัดทางด้านช่างอุตสาหกรรม การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก และการเคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรมมาก่อน จึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาของนักเรียนหรือสาขาวิชาช่าง อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

4.7 ด้านการเงิน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจ ด้านการเงิน ขึ้นอยู่กับสถานภาพหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น การเงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม การที่โรงเรียนมีเงินทุนเพื่อการศึกษาเงินทุนกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้เพื่อการศึกษาเสียดอกเบี้ยต่ำและทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้รับมาจากด้านอื่น ๆ จึงอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

4.8 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ย่อมแสดงว่า สถานศึกษาและสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลเหตุจูงใจ ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แสดงว่าระดับมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่าง อย่างไรก็ดีอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น การศึกษาต่อโดยบิดามารดาแนะนำการศึกษาต่อความเพื่อน ๆ การศึกษาต่อโดยครู-อาจารย์แนะนำการศึกษาต่อโดยผู้อุปการะด้านการเงินที่มีใช้บิดามารดาต้องการการชี้แนะทางประกอบอาชีพตามบุคคลอื่นเป็นแบบอย่างและคนในสังคมให้ความนิยมาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมากจึงขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือสาขาวิชาช่างอย่างไรอย่างหนึ่งเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่ามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก จึงน่าจะเป็นแนวทางสำหรับกรมอาชีวศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ครูแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ตลอดจนครู-อาจารย์ในสาขาช่างอุตสาหกรรม จะต้องให้ความสนใจส่งเสริมวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เพื่อจะได้สร้างเสริมมูลเหตุจูงใจให้มากขึ้นและจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนนักเรียนนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีความต้องการเป็นจำนวนมากเพราะประเทศชาติ กำลังพัฒนาจากอาชีพเกษตรกรรมไปสู่อาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านความถนัด ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจ อยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้ คือ “ การเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก” และอยู่ในลำดับลงมาคือ “มีความถนัดทางด้านช่างอุตสาหกรรม”

1.1 กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยให้

เน้นกระบวนการทักษะการปฏิบัติงานมากกว่าการท่องจำให้นักเรียนฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนไม่มีความเบื่อหน่ายต่อการเรียน เด็กนักเรียนจะมีความสุขสนุกสนานกับการเรียน ถ้าเด็กนักเรียนได้สัมผัสกับของจริง

1.2 ข้อที่ “มีความถนัดทางด้านช่างอุตสาหกรรม” นั้น ผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนวิชาทางด้านอุตสาหกรรม ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ความสามารถที่ติดตัวมาใช้ให้มากที่สุดให้เขาได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถของเขา โดยครูอาจารย์ผู้สอนคอยให้กำลังใจและแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่ยังขาด นักเรียนจะมีความมั่นใจในอาชีพและนักเรียนจะเกิดศรัทธาภูมิใจในสิ่งที่เขาทำได้อันสำเร็จ

2. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมูลเหตุของใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “สนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม” และอยู่ในลำดับรองลงมาคือ “ชอบเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม” และ “หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม กำหนดเวลาเรียนไว้ไม่นานเกินไป”

2.1 กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรขยายการรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมให้มากขึ้นเพราะนักเรียนที่จบระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นจำนวนมากและนับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นกรมอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะต้องมีแผนงาน โครงการรองรับนักเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนในแต่ละปีด้วย

2.2 ข้อที่ “หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม กำหนดเวลาเรียนไว้ไม่นานเกินไป” กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดหลักสูตรระยะเวลาในการศึกษาเหมาะสม แต่สิ่งที่ควรคำนึงคือ ควรให้มีหลักสูตรวิชาชีพที่หลากหลายกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เพราะทุกวันนี้วิชาการด้านอาชีพมีเป็นจำนวนมาก เช่น ด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรขยายหลักสูตรให้มากกว่าในปัจจุบันและรัฐบาลควรจะให้ความสำคัญสนับสนุนเรื่องงบประมาณมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมและควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอนของครูด้วย

3. ด้านลักษณะของงาน ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “เป็นอาชีพหางานทำง่าย” ในลำดับรองลงมาตามลำดับคือ “เป็นอาชีพอิสระ”

3.1 ข้อที่ “เป็นอาชีพหางานทำง่าย” กรมอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ควรส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ทางช่างอุตสาหกรรมมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น หารายได้พิเศษระหว่างเรียน โดยครูอาจารย์หรือผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ออกชนมาใช้บริการด้านการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับช่างอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ หรืออาจจะให้เด็กนักเรียนไปบริหารนอกสถานที่ในเวลานอกราชการ โดยครูอาจารย์เป็นผู้ควบคุมดูแล ซึ่งจะได้ฝึกปฏิบัติเสริมสร้างประสบการณ์ไปด้วย

3.2 ข้อที่ “เป็นอาชีพอิสระ” เป็นนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำโครงการทั้งในระดับจังหวัดและระดับสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรม เช่น การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ การประกวดผลการดำเนินโครงการเกี่ยวกับอาชีพอิสระในสถานศึกษา รวมทั้งการจัดตั้งชมรมผู้ประกอบอาชีพอิสระของนักเรียน งานแนะแนวมีบทบาทสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษามีหน้าที่ครอบคลุมไปถึงการให้บริการจัดหางานและการประกอบอาชีพ ดังนั้นครูแนะแนวควรสรรหาวิทยากรจากภายในและภายนอกสถานศึกษามาบรรยายให้ความรู้กับนักเรียน เรื่องการจัดการ การดำเนินงานอาชีพอิสระ รวมทั้งจัดหาเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพใหม่ๆ เพื่อเร่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ ศึกษาสู่ทางในการประกอบอาชีพอิสระด้วยความมั่นใจ

4. ด้านความก้าวหน้า ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้” ผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ทางช่างอุตสาหกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเองให้ยิ่งขึ้น เช่น รับงานจากภายนอกมาให้ให้นักเรียนทำ อาจจะเป็นการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า การต่อเติมที่อยู่อาศัยสำหรับงานก่อสร้าง หรือการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ต่างๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น มีความมั่นใจในอาชีพ และนักเรียนจะเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างดีในตลาดแรงงาน” ผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวควรจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการศึกษาคือในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อให้ประชาชนและผู้สนใจได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรมีสาขาวิชาใดบ้างและมีความสำคัญในการประกอบอาชีพปัจจุบันมากน้อยแค่ไหน ในบางครั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวจะต้องออกไปบรรยายตามโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจถึงลักษณะอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าศึกษาด้านนี้มากยิ่งขึ้น

6. ด้านการเงิน ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้เพื่อการศึกษาเหมาะสม” กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรพิจารณาค่าธรรมเนียมเงินบำรุงการศึกษาและค่าภาคปฏิบัติเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันหรือไม่มีความเหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจ โดยรวมของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวควรสำรวจรายได้ของผู้ปกครองนักเรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไขกับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเงิน ทางโรงเรียนควรจัดหาทุนการศึกษาให้มากขึ้น

7. ด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “ประเทศชาติต้องการแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมมาก” ในลำดับรองลงมาตามลำดับคือ “ตลาดแรงงานในประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม” สถานศึกษาควรจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับสถานประกอบการในจังหวัด/ ภาค/ ประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งจะเป็ข้อมูลสำหรับผู้บริหารใช้ในการวางแผนการผลิตกำลังคนและการจัดหางานสำหรับนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักเรียนออกฝึกงาน ซึ่งนอกจากจะทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพแล้วยังเป็นการง่ายที่สถานประกอบการเหล่านั้นจะรับนักเรียนเข้าทำงานทันทีหลังจากสำเร็จการศึกษาหรืออย่างน้อยก็ได้ฝึกงานก็เป็นประสบการณ์ในการช่วยหางานทำได้ง่ายขึ้น

8. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยในด้านนี้ อยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีมูลเหตุจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ “คนในสังคมให้ความนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก” ในลำดับ

รองลงมาตามลำดับคือ “การศึกษาต่อโดยบิดามารดาแนะนำ” ดังนั้นข้อมูลสารสนเทศ จึงมีความจำเป็นมากในการช่วยตัดสินใจของนักเรียน กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรจัดทำรายการวิทยุและโทรทัศน์ให้ความรู้กับประชาชนในเรื่องงานช่างอุตสาหกรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้อาชีพช่างอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญมากในการหารายได้ให้กับตนเองตลอดทั้งพัฒนาสังคมด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาควรมอบหมายให้ครูแนะแนวและครูอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมร่วมออกแนะแนวอาชีพให้กับนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

โดยสรุปแล้ว จากผลการวิจัยพบว่ามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี รวมทุกด้านอยู่ในระดับมากแสดงว่านักเรียนมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรมคือวิชาช่างยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์และวิชาช่างก่อสร้าง เป็นจำนวนมาก จึงน่าจะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นตลอดทั้งปรับปรุงอาคารสถานที่อุปกรณ์ต่างๆ ให้มีคุณภาพเพื่อรับรองนักเรียน นักศึกษาที่จะสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมที่นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีความต้องการบุคลากรด้านนี้เป็นจำนวนมากเพราะประเทศไทยกำลังแข่งขันกับต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงทำให้บุคลากรด้านนี้ขาดแคลนเป็นจำนวนมาก สถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องเร่งผลิตนักศึกษาและขณะเดียวกันก็ต้องมีการประกันคุณภาพของนักศึกษาที่จบไปด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดังนี้

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น
2. ควรกำหนดเป็นนโยบายในการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ ทางด้านอุตสาหกรรมได้เข้ารับการอบรมสัมมนา ในวิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำความรู้ทักษะและเทคโนโลยีใหม่ๆ ไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยหามูลเหตุของใจต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนประกาศนียบัตรการวิชาชีพ (ปวช.) ในระดับเขตการศึกษาเพื่อทราบผลการวิจัยในส่วนรวมของเขตการศึกษา

2. ควรทำการวิจัยหามูลเหตุของใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในระดับจังหวัดและระดับเขตการศึกษา

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2537. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2537).

กรมอาชีวศึกษา. 2534. วิวัฒนาการของกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่าง
พระนคร.

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2529. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ข้อ (47). กรุงเทพมหานคร:กรมอาชีวศึกษา. (อัคราเนนา)

จิตรอารี เนตรหิน. 2513. "การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษา 11." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2522. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุมาศัย. 2532. "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ณรงค์ศักดิ์ คัดโสดา. 2516. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดสกลนคร." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

ทรัพยากรมนุษย์, สถาบัน. 2532. ภาวะเศรษฐกิจปี 2531 และ 2532:ผลกระทบต่อแรงงาน.
กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัชชัช จิระฉายกุล. 2527. จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร : แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์ จำกัด.

ธำรง บัวศรี. 2521. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เอรಾವัดการพิมพ์.

นิตยา ธรรมพันธุ์. 2523. "ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2528. พัฒนาการอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงจันทร์.

บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.

บุญเทียม เจริญยิ่ง. 2532. "แนวทางผลิตคนป้อนตลาดแรงงาน." มติชนรายวัน. 30 ตุลาคม 2532. หน้า 8.

เบ็ญจมาศ เล็กอุทัย. 2530. แบบจำลองมหภาคสำหรับตลาดแรงงานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันจัดพัฒนบริหารศาสตร์.

บันลือ พฤษวัน. 2524. หลักสูตรกับการบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ประจวบ ประภาวงศ์. 2516. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่าง โรงเรียนมัธยมแบบประสมกับมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร.

ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2515. "การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

ระเบียบ อรรถ. 2537. "มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพพหุกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

ลัดดา สุวรรณรัตน์. 2512. "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

วัชร ทรัพย์มี. 2533. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตร เรืองสวัสดิ์. 2513. "เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูของนักเรียน ม.ศ.3 และม.ศ.5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

วิจิตร ศรีสะอาด. 2531. "บทเส้นทางสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่." การศึกษาแห่งชาติ. 4 - 14 ธันวาคม 2530 - มกราคม 2531.

ศรีนวล โกมลวนิช. 2531. วารสารเกษตรศาสตร์. หน้า 97-98

ศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี, สำนักงาน. 2539. แผนการปฏิบัติการโครงการพัฒนาจังหวัดหนองกระทุ่มศึกษาธิการ จังหวัดอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2539. อุดรธานี:ฝ่ายแผนงานและติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี.

เสรีพร โกศศ. ชีวิตชาวไทยสมัยก่อนและการศึกษาเรื่องประเพณีไทย. กรุงเทพฯ : เจริญรัตน์
การพิมพ์

สถิต วงศ์สุวรรณ. 2525. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพัธนา.

สนิท สัมครการ. 2530. "แนวคิดบางประการในการพัฒนาสังคมของประเทศไทย." พัฒนบริหาร
ศาสตร์. 27(4)

ตุลาคม 2530.

สนั่น ประจงจิต. 2515. "การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา
ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น." วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชา
การศึกษาประสานมิตร.

สมจิตร อภินาพงศ์. 2523. "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและแสดงตัว-เก็บตัว กับความ
สนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5 ปีการศึกษา 2533 จังหวัดชุมพร." วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมชอบ ไชยเวช. 2528. "ปัญหาวิศศึกษา วิชาศึกษากับการพัฒนาอุตสาหกรรม." วารสาร
วิศวกรรมสาร. 3 (5) : 6 - 14 ; พฤศจิกายน.

สมพงศ์ เกษมสิน. 2514. การบริหาร. พระนคร : หจก. เกษมสุวรรณ.

สมพงษ์ อาภาพันธ์. 2519. "การเลือกอาชีพของนักเรียน ม.ศ. 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สันต์ ธรรมบำรุง. 2527. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
การศาสนา.

สีปพนนท์ เกตุทัต. 2522. ปฏิรูปการศึกษา รายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการ
ศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

สำนักงานปลัด, กระทรวงศึกษาธิการ. 2528. ถ้อยแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในส่วนของการ
การศึกษาและด้านสังคม. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุณุสภา.

สำนักงานปลัด, กระทรวงศึกษาธิการ. 2538. ถ้อยแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในส่วนของการ
การศึกษาและด้านสังคม. กรุงเทพฯ : องค์การคำคุณุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ. การอบรมการรื้อปรับระบบการ
ศึกษาเอกชน วันที่ 17 - 19 กุมภาพันธ์ 2527 ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. อัดสำเนา.

พัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 9, สำนัก. แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544). อุดรธานี:สำนักพัฒนาการศึกษาศาสนาและ
วัฒนธรรม เขตการศึกษา 9. (อัดสำเนา)

หวัน ประพาน. 2516. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการ
เลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม
กับมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2533. คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530(ปรับปรุงครั้งที่ 1, 2533). กรุงเทพมหานคร:กรมอาชีวศึกษา.

อมรรัตน์ เจริญชัย. 2531. "แนะนำอาชีพคหกรรมศาสตร์." วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 32(1-2).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อรรรรณ ประคองเวช. 2521. "การสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในเขตการศึกษา 6." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อำไพ จิตต์วัฒน์. 2516. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับมัธยมสาขาสามัญกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

เอกชัย กี่สุขพัฒน์. 2527. หลักบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร:อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

อาชีวศึกษา, กรม. 2534. รายงานการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประจำปี 2534. กรุงเทพฯ:กรมอาชีวศึกษา. อัดสำเนา.

Abdulkarim, Fatima Abdulaziz Bakir. 1988. Factors Affecting Career Choice of Home Economics and Other Selected Majors among Qatar. University Students. W Ph.D Degree, The Ohio State University.

George E. Myerx, Gladyx M. Little and Sarah A. Robinson. 1953. Plannig Your Future. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc.

Ginzberg, Eli, "Counseling for Career Development." (Boston:Houghton Mifflin Co., 1974), abstract.

Greenleaf, Walter James. 1955. Occupations and Careers. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Holland, S.L. 1957. "Exploration of a Theore of Vocation Chioce : VLA Longitudinal Study Using a Sample of Typical College Students." Journal of Applied Psychology.

Noe, Raymond and Others. 1991. "An Investigation of the Correlates of Career Motivation." Journal of Vocational Behavior. vol. 37 (3) 1990 (Dec). Psychological Abstracts. vol. 78 no. 4,.

Paludi, Michele A: "Sociopsychological and Structural Factors Related to Woman's Vocational Department. " Annals of New York Academy of Sciences. vol. 602. 157 - 168, 1990 (Sep). Psychological Abstracts. vol. 78 no. 4, 1991 (Apr).

Roe. "An Investigation of the Correlates of Career Motivation." Journal of Vocational Behavior, Vol. 37(3), 1990 (Dec.) Psychological Abstracts. Vol. 78(4), 1991 (Apr).

Raynolds, Robert Eugene. 1987. "Factors Related to College-Bound Students'Interest in Teaching as a Career Choice." Ed. D. Degree, Southern Illinois University at Edwardsville.

Salters, Charles Robert. 1985. "The Relationship of Attitude toward Science, Self-Concept, and Other Variables of Occupational Chioce to the Science Career." Ed.D.Degree, University of Maryland College Park.

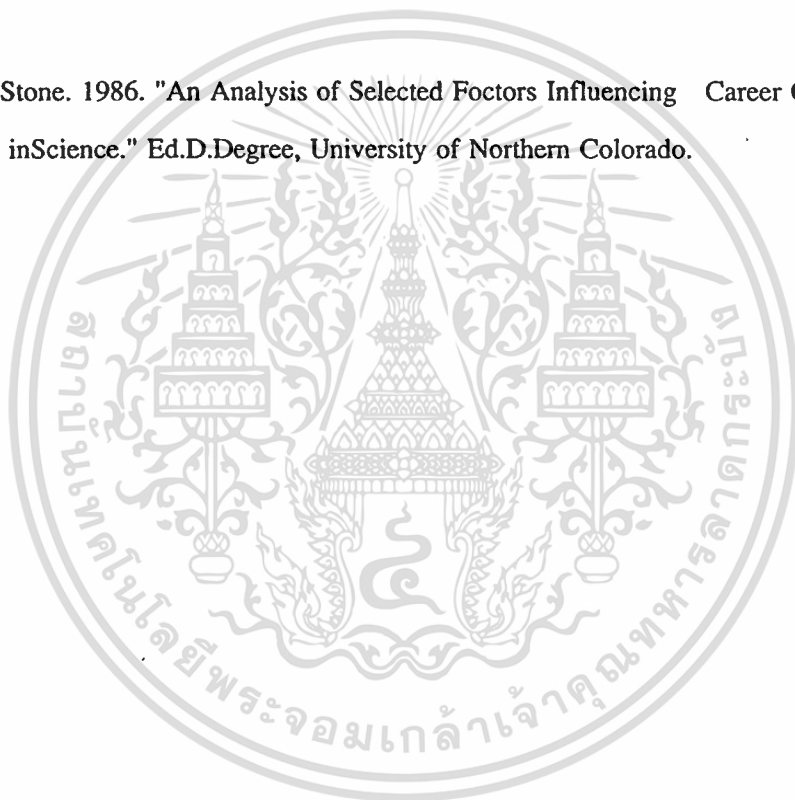
Super, Donald E. and John O. Crites. 1968. Appraising Vocational Fitness. Delhi: Universal Book Stall.

Thompson, Jesse Cartton Jr. 1989. "Beliefs and Intentions of Counselors, Parents, and Students Regarding Agriculture as A Career Choice." Ed.D.Degree, University of Illinois at UrbanaChampaign.

Valyo, Judy Ann. 1985. "Factors which Influence Career Choice of First Year Women Engineering Students." Ed.D.Degree, Columbia University Teachers College.

Walter James Greenleaf. 1955. Occupations and Careers. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc.

Watson, Dorise Stone. 1986. "An Analysis of Selected Factors Influencing Career Choices of Women in Science." Ed.D.Degree, University of Northern Colorado.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2539

1. นายดาว สมศรี โหม่ง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษามูลเหตุของใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี” โดยมี รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรางค์รัตน์ กัญญาส เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ ก. 1341

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

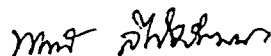
เรียน ดร.อุดม จัรัสพันธ์

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายดาว สมศรีโท่ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษา ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีภักดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

133

ที่ ทม 1504/ 0. 1333

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

132

ที่ ทม 1504/ 2433

132

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.สุเทพ ไชยบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายดาว สมศรีไท่ง เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี"
ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2539

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิค
อุดรธานี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร. ลี กิจวัฒนะ

(ผศ.ดร.นรรณี ลี กิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ไม่ทำการคืนแต่เพียงส่วนอื่นหากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/อ. 1341

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

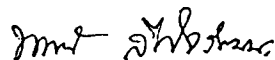
เรียน นายวิชุด บุญสุวรรณ

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายดาว สมศรี โทหนึ่ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นประเภทช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรวณีย์ ลีจิตวณะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ว - 1341

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. ยืนยง ไทยใจดี

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายดาว สมศรี ไทนง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นประเภทช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี"

คณะกรรมการอุดมศึกษา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศ.ดร. นรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่..... 170-132.....
วันที่ 14 ส.ค. 2539.....
เวลา..... 136.....

ที่ ทม 1504/ว. 1340

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดพร้าว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 เมษายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

ด้วย นายดาว สมศรีโท่ง เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี"

คณะกรรมการอำนวยการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ

โอกาสนี้

- เขียน เสนอ ผศ.วทน.
- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อโปรดพิจารณา *ส.ว.ท.*
- เห็นควรแจ้ง.....
- เห็นควรมอบ *วท.ร.ท.*

ขอแสดงความนับถือ

ท.ท. ส.ว.ท.

(ผศ.ดร.พรรณี สิกข์วัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642
โทรสาร. 3269040

วท.ร.ท.

วท.ร.ท.
14 ส.ค. 39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2433

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายดาว สมศรีโท่ง เป็นนักศึกษาริทยญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 19 เมษายน ๒๕๓๙

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพนธ์ ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ

นายดาว สมศรี โท่ง

1. วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี
2. วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
3. วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2455

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๓ กรกฎาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายดาว สมศรี โท่ง เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2539

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษากับหน่วยงานท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพณี ลิขิตวิฑฒะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉบับ ๒๖ / ๓๑ / ๖๓

ที่ ศธ 1007/8687

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

7 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการหรือผู้ใหญ่โรงเรียนโปลีเทคนิคอุดรธานี

ด้วย นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษามูลเหตุตุงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3
ในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

อนุญาตให้เก็บข้อมูลได้
วันที่ ๑

๐.๑

๒๖ ส.ค. ๖๓

(นางสาวอรรวรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828554

โทรสาร. 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1007/8687

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

7 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการหรือผู้ใหญ่โรงเรียนเทคนิคพนิชยการสันตพล

ด้วย นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3
ในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

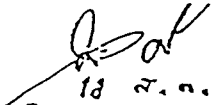
๐๑

(นางสาวอรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

มีผล

ออกในคืนวัน
11 กรกฎาคม 1011 นว
ตั้งจัด นอ ใน สอนตัวตาม
อันใดใน ๒๐ ๑๖

18 ส.ค. 39

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828554

โทรสาร. 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1007/8687

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

7 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการหรือผู้ใหญ่โรงเรียนเทคนิคอำนวยการศิลป์

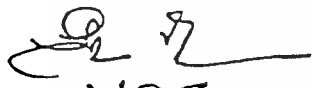
ด้วย นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3
ในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ของดาว

นางสาวอรวรรณ สุนทรชัย

26 ส.ค. 39

(นางสาวอรวรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828554

โทรสาร. 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1007/8687

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

7 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการหรือผู้ใหญ่โรงเรียนช่างกลอุดรธานี

ด้วย นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3
ในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

อนุญาต

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนวยการ สรเจริณสุข)

ครูใหญ่

(นางสาวอรพรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828554

โทรสาร. 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ1007/8687

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

7 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการหรือผู้ใหญ่โรงเรียนอตุรพนิชยกการ-ช่างกล

ด้วย นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุจริงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ประเภทวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3
ในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรวรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828554

โทรสาร. 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ. 0901/6919

สำนักงานเลขาธิการกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

24 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม. 1504/2433 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตกรมอาชีวศึกษาให้นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เข้าเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรธานี เพื่อนำข้อมูลไปทำปริญญานิพนธ์เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุสูง ใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี' ความละเอียดแจ้งแล้วนั้นสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรธานีได้

ขอเรียนว่า กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาตให้นายดาว สมศรีโหม่ง เข้าเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรธานีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อผลการวิจัยสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ขอได้โปรดส่งให้กรมอาชีวศึกษาจำนวน 1 เล่ม จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายภัทรชัย ธีรภัทรสกุล)

เลขาธิการกรมอาชีวศึกษา

เอกสารฝ่ายช่วยอำนวยความสะดวกและประสานงาน ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 2815271 สิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 2822428

วิทยาลัยเทคนิควัดช่างอุดรธานี
เลขที่ ๑๖๖๓
วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙
เวลา ๑๐.๐๐

ที่ ศธ. 0901/6918

สำนักงานเลขาธิการกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

21 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม. 1504/2433 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2539

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตกรมอาชีวศึกษาให้นายดาว สมศรีโหม่ง นักศึกษาปริญญา
โท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เข้าเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาใน
จังหวัดอุดรธานี เพื่อนำข้อมูลไปทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี"

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นายดาว สมศรีโหม่ง เข้าเก็บข้อมูลดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

เรียน ๓๐
๑ เพื่อโปรดทราบ

(นายภัทรชัย ธีรภัทรสกุล)

เลขานุการกรมอาชีวศึกษา

มอบ ผอ. หัสวาท กำเนิดพรหมกุล

ฝ่ายช่วยผู้อำนวยการและประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 2815271
โทร. 2822428

วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
 เลขที่.....
 วันที่ ๒๓ ธ.ค. ๒๕๖๓
 เวลา ๑๓.๓๐ น.

ที่ ศธ. 0901/6918

สำนักงานเลขาธิการกรมอาชีวศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

21 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปี

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ที่ ทม. 1504/2433 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2539

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตกรมอาชีวศึกษาให้นายดาว สมศรีโหน่ง นักศึกษาปริญญา
 โท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เข้าเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาใน
 จังหวัดอุดรธานี เพื่อนำข้อมูลไปทำวิทยานิพนธ์เรื่อง 'การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี'

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นายดาว สมศรีโหน่ง เข้าเก็บข้อมูลดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบคุณมาก

ไว้สงข เลขชอ น.ค.

ขอแสดงความนับถือ

- ๒๕๓๙

(นายภัทรชัย วีรภัทรสกุล)

เลขาธิการกรมอาชีวศึกษา

ส.อ.ค.ศ.

๓ ทรงพ

๒๕๓๙

ฝ่ายช่วยผู้อำนวยการและประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้เพื่อการค้า

โทร. 2815271

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

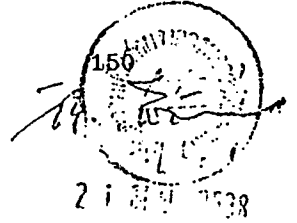
โทร. 2822428

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถาม

**การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
จังหวัดอุดรธานี**

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานี ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการ
วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณและถือเป็นการคุณูปการอย่างยิ่งที่ท่านได้ให้ข้อมูลต่างๆตรงกับความเป็นจริง
ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ
ต่อท่านแต่ประการใด เพราะคำตอบของท่านจะนำมาวิเคราะห์เป็นภาพรวมของการวิจัย
ครั้งนี้เท่านั้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

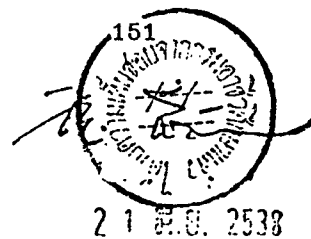
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชา
ช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

(นายดาว สมศรีโหม่ง)

นักศึกษาริพญารัตน สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

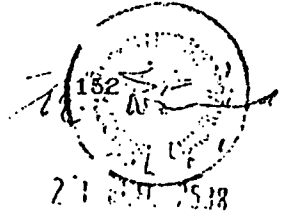
โปรดทำเครื่องหมาย (/) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพ

- () นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาภาครัฐบาล
- () นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 สังกัดสถานศึกษาภาคเอกชน

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

- () ช่างยนต์
- () ช่างไฟฟ้า
- () ช่างอิเล็กทรอนิกส์
- () ช่างก่อสร้าง

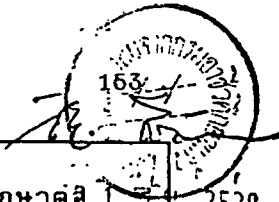
ตอนที่ 2

การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความและพิจารณาว่าข้อความนั้น ๆ เป็นมูลเหตุจูงใจทำให้
นักเรียนอยากศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมาก
น้อยเพียงใด ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ
น้อยที่สุด และทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเพียงช่อง
เดียวในแต่ละข้อ

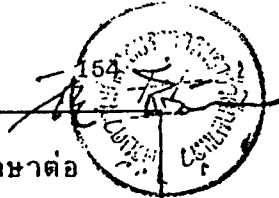
มากที่สุด	หมายความว่า	สิ่งนั้นเป็นมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อ ปวส. มากที่สุด
มาก	หมายความว่า	สิ่งนั้นเป็นมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อ ปวส. มาก
ปานกลาง	หมายความว่า	สิ่งนั้นเป็นมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อ ปวส. ปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	สิ่งนั้นเป็นมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อ ปวส. น้อย
น้อยมาก	หมายความว่า	สิ่งนั้นเป็นมูลเหตุจูงใจให้ศึกษาต่อ ปวส. น้อยที่สุด หรือไม่ได้เป็น มูลเหตุจูงใจเลย

<p>มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาค่อวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม</p>	ระดับจูงใจให้ศึกษาต่อ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>1. ด้านความถนัด</p> <p>1.1 เคยทำคะแนนได้ดีมาก่อนในแผนกช่างอุตสาหกรรม</p> <p>1.2 มีความถนัดทางด้านช่างอุตสาหกรรม</p> <p>1.3 การเรียนวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เน้นความถนัดในการปฏิบัติไม่ต้องท่องจำมาก</p> <p>1.4 เคยทำงานด้านช่างอุตสาหกรรมมาก่อน</p>					
<p>2. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว</p> <p>2.1 สนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม</p> <p>2.2 ชอบเรียนวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม</p> <p>2.3 เรียนวิชาชีพได้แสดงความสามารถพิเศษส่วนตัว</p> <p>2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม กำหนดระยะเวลาเรียนไว้อย่างเหมาะสม</p>					
<p>3. ด้านลักษณะของงาน</p> <p>3.1 เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถพิเศษเฉพาะตน</p>					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

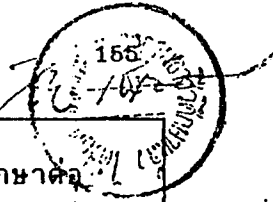
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21 ส.ย. 2538

มุมเหตุจูงใจต่อการศึกษาต่อวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม	ระดับจูงใจให้ศึกษาต่อ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.2 เป็นอาชีพอิสระ					
3.3 เป็นอาชีพที่สนุกและท้าทายความสามารถ					
3.4 เป็นอาชีพที่ให้บริการแก่สังคม					
3.5 เป็นอาชีพที่สร้างสรรค์ ช่วยดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ					
3.6 เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง					
3.7 เป็นอาชีพหางานหาง่าย					
3.8 เป็นอาชีพมีรายได้ดี					
4. ด้านความก้าวหน้า					
4.1 สามารถหารายได้พิเศษระหว่างเรียนได้					
4.2 เป็นอาชีพที่สุจริต ก้าวหน้า และมั่นคง					
4.3 มีโอกาสประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
4.4 สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
4.5 มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้					
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
5.1 เป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ					
5.2 เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>มูลเหตุจูงใจต่อการศึกษาคือวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม</p>	ระดับจูงใจให้ศึกษาต่อ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.3 ช่างอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่สร้างความ เด่นให้ตนเองเหนือเพื่อนฝูง					
5.4 วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของผู้จบ การศึกษาเป็นที่ยอมรับอย่างดีในตลาด แรงงาน					
6. ด้านการเงิน					
6.1 เงินที่บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้ ใช้จ่ายเพียงพอ					
6.2 โรงเรียนมีเงินทุนเพื่อการศึกษา					
6.3 เงินทุนกู้ยืมที่โรงเรียนจัดหาให้เพื่อ การศึกษาเสียดอกเบี้ยต่ำ					
6.4 ทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อที่ได้รับมา จากด้านอื่น ๆ					
7. ด้านเศรษฐกิจ					
7.1 การมีงานทำหารายได้ขณะศึกษา					
7.2 การเรียนช่างอุตสาหกรรมจะได้ทำงาน เงินเดือนสูง					
7.3 ประเทศชาติต้องการแรงงาน ประเภท ช่างอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนา อุตสาหกรรมมาก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมเหตุจูงใจต่อการศึกษาคือวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม	ระดับจูงใจให้ศึกษาต่อ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.4 ตลาดแรงงานในประเทศต้องการผู้สำเร็จการศึกษา ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม					
7.5 การมีโอกาสไปทำงานในต่างประเทศ ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม					
8. <u>ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>					
8.1 การศึกษาต่อโดยบิดามารดาแนะนำ					
8.2 การศึกษาต่อตามเพื่อน ๆ					
8.3 การศึกษาต่อโดยครู-อาจารย์แนะนำ					
8.4 ผู้อุปการะด้านการเงินที่มีใช้บิดามารดาต้องการให้เรียน ปวส. ช่างอุตสาหกรรม					
8.5 การยึดแนวทางประกอบอาชีพตามบุคคลอื่นเป็นแบบอย่าง					
8.6 อาชีพทางช่างอุตสาหกรรมเป็นที่นิยมของสังคม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน นายดาว สมศรีโหน่ง
เกิดวันที่ 11 กันยายน 2480

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2496 ม. 6 โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2499 ม. 8 (วิทยาศาสตร์) โรงเรียนอุครพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2501 ประกาศนียบัตรครูประถม (พป.)
พ.ศ. 2503 ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (พม.)
พ.ศ. 2509 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ. บ) วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2501 - 2502 ครูโรงเรียนชุมชนแพวิทยา อำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2502 - 2504 ครูโรงเรียนอุดมวิทยา อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2504 - 2507 ครูโรงเรียนพร้อมจิตวิทยา อำเภอโกสุมพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2510 - 2515 ทำงานในฐานะที่พอมอเมริกาในประเทศไทย
(จังหวัดอุดรธานี)
พ.ศ. 2515 - ปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี
จังหวัดอุดรธานี